

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 378

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 23 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
904/C. — Ordin al ministrului justiției privind condițiile de acordare a majorării de 70% din salariul de funcție pentru munca suplimentară prestată în anul 2024 peste programul normal de lucru de către polițiștii de penitenciare.....	2–6
ACTE ALE CURȚII DE CONTURI	
330. — Hotărâre privind aprobarea criteriilor de majorare a salariilor pentru personalul din cadrul Curții de Conturi, cu excepția personalului din cadrul Autorității de Audit, conform prevederilor Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare	7–8
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Încheiere din 24 iunie 2021 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	9
Sentința civilă nr. 1.028 din 29 iunie 2021 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal	10–26
Decizia nr. 3.982 din 20 septembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal	26–31

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind condițiile de acordare a majorării de 70% din salariul de funcție pentru munca suplimentară prestată în anul 2024 peste programul normal de lucru de către polițiștii de penitenciare

În temeiul prevederilor art. III alin. (3) și (6)—(10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Munca suplimentară prestată în anul 2024, peste programul normal de lucru, de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare, se plătește cu drepturile salariale corespunzătoare pentru orele prestate peste programul normal de lucru la care se adaugă o majorare de 70% din salariul de funcție, proporțional cu orele efectiv prestate peste programul normal de lucru.

(2) Durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână, potrivit Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Prestarea muncii suplimentare se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind programul de lucru și formele de organizare a acestuia.

(4) Ordonatorii de credite din sistemul administrației penitenciare au obligația de a dispune măsuri pentru compensarea cu timp liber corespunzător a orelor prestate peste programul normal de lucru, în condițiile legii, și pentru asigurarea cu prioritate a perioadei de repaus necesare refacerii capacității de muncă a personalului propriu care a prestat muncă suplimentară.

Art. 2. — Munca suplimentară se determină astfel: total timp de muncă lucrat conform prezenței din pontaj – fondul de timp individual = munca suplimentară.

Fondul de timp individual se determină după următoarea formulă:

$F_{ti} = F_{tl} - F_{ta}$,

din care:

F_{ti} = fondul de timp individual;

F_{tl} = fondul de timp al lunii stabilit ca număr de zile lucrătoare din lună x durata programului normal de muncă;

F_{ta} = fondul de timp corespunzător zilelor absente de la serviciu stabilit ca număr de zile lucrătoare de absență x durata programului normal de muncă.

Art. 3. — În cazul polițiștilor de penitenciare pentru care durata programului normal de muncă este stabilită prin dispoziții legale specifice se aplică aceste dispoziții, evidențierea orelor suplimentare efectuându-se potrivit acestor reglementări.

Art. 4. — Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca suplimentară prestată și presupune că pentru numărul de ore suplimentare lucrate peste timpul normal de lucru se acordă același număr de ore libere plătite.

Art. 5. — (1) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la art. 1 alin. (1), majorarea se plătește prin adăugare la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului respectiv și la drepturile salariale corespunzătoare muncii suplimentare prestate pentru care nu a fost acordat timp liber corespunzător.

(2) Majorarea se stabilește proporțional cu orele prestate peste programul normal de lucru și se determină pe baza raportului dintre salariul de funcție și durata timpului normal de lucru din luna în care s-a desfășurat munca suplimentară.

Art. 6. — (1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual.

(2) Dispunerea în scris a muncii suplimentare se va consemna de regulă anterior efectuării sau în maximum o zi lucrătoare de la prestarea acesteia, cu precizarea intervalului de timp și a numărului de ore suplimentare; dispoziția poate avea caracter individual sau colectiv, în acest din urmă caz urmând a fi nominalizate toate persoanele cărora li se aplică.

(3) În cazul misiunilor externe, efectuarea muncii suplimentare se realizează în baza notei de oportunitate aprobate de ordonatorul principal de credite.

(4) În situații deosebite, când se impune deplasarea în afara localității în care se află unitatea, munca suplimentară rezultată se poate aproba de șeful ierarhic în baza unei note-raport, ce va fi înaintată în maximum 3 zile lucrătoare de la întoarcerea din misiune.

Art. 7. — (1) Plata majorării se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma salariilor de funcție, salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a salariilor de comandă de la nivelul bugetului centralizat al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În aplicarea alin. (1), lunar, până pe data de 15 a fiecărei luni, ordonatorii de credite din sistemul penitenciar analizează influența bugetară a majorării de 70% aferente orelor suplimentare efectuate în luna anterioară și dispun măsuri în vederea încadrării în limita de 3% din suma salariilor de funcție, salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a salariilor de comandă aferente lunii în care a fost prestată munca suplimentară.

(3) Pentru plata orelor suplimentare efectuate și nerecuperate în termen de 60 de zile, lunar, vor fi solicitate fondurile necesare, cu ocazia deschiderilor de credite bugetare, în condițiile respectării prevederilor alin. (2); în acest sens, ordonatorii de credite vor completa și transmite la Administrația Națională a Penitenciarelor situația al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(4) Lunar, cu ocazia centralizării solicitărilor de deschidere de credite bugetare, Administrația Națională a Penitenciarelor verifică dacă fondurile solicitate pentru plata majorării de 70% aferentă orelor suplimentare preconizate a se achita se încadrează în limita de 3% din suma salariilor de funcție, salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a salariilor de comandă, la nivelul fiecărei unități și repartizează fondurile deschise cu această destinație.

(5) Plata lunară a orelor suplimentare se efectuează de către fiecare ordonator de credite, cu încadrarea în limita plafonului de 3% și în bugetul aprobat; după efectuarea plății, ordonatorii de credite vor completa și transmite la Administrația Națională a Penitenciarelor situația privind orele prestate peste programul normal de lucru (ore suplimentare) și plata acestora, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(6) Fondurile disponibile pentru majorarea de 70% rămase până la atingerea limitei de 3% stabilite la nivelul bugetului centralizat al Administrației Naționale a Penitenciarelor pot fi repartizate pentru plata orelor suplimentare neachitate, comunicate conform situației din anexa nr. 2, în situații de excepție apreciate ca atare de conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor, în temeiul notei justificative prezentate de către unitățile care se confruntă cu astfel de împrejurări.

Art. 8. — (1) Ordonatorii de credite desemnează persoanele din fiecare structură cu atribuții de întocmire a fișei individuale de evidență a orelor suplimentare, modelul fișei fiind stabilit potrivit anexei nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Lunar, pentru polițiștii de penitenciare din sistemul administrației penitenciare față de care s-a dispus efectuarea muncii suplimentare se deschid fișe individuale de evidență a muncii suplimentare, documente care se închid la sfârșitul fiecărei luni, cu aprobarea ordonatorului de credite.

(3) Fișele se păstrează și se arhivează de către compartimentul emitent, alături de pontajele lunare.

(4) Pontatorii introduc datele din fișele individuale în programul informatic de pontaj la sfârșitul fiecărei luni, după aprobarea acestora de către ordonatorul de credite.

(5) În cazul în care ordonatorul de credite al instituției a prestat ore suplimentare, aprobarea fișei individuale de evidență a orelor suplimentare, prevăzută în anexa nr. 3, se realizează de către persoana căreia i-au fost delegate competențele. Fișa individuală cu orele suplimentare prestate de directorii unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor se transmite pentru validare/confirmare directorului general.

Art. 9. — (1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar al personalului care a prestat muncă suplimentară necompensată cu timp liber corespunzător, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) se întocmește de persoana desemnată potrivit art. 8 alin. (1), se avizează de către șeful ierarhic, se aprobă de ordonatorul de credite sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile, până la data de 5 a lunii în care se face plata.

(3) În cazul în care centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) vizează orele suplimentare prestate de conducătorul instituției/unității, aprobarea acestuia se realizează de persoanele delegate, potrivit competențelor, la nivelul ordonatorului secundar sau terțiar de credite din bugetul căruia se efectuează plata. Centralizatorul lunar cu orele suplimentare prestate de directorii unităților subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor se transmite pentru validare/confirmare directorului general.

(4) În cazul în care conducătorul instituției/unității are calitatea de șef ierarhic nemijlocit al persoanei care a prestat ore suplimentare, avizarea centralizatorului lunar prevăzut la alin. (1) se realizează, după caz, de către un director general adjuncț sau un director adjuncț.

(5) Centralizatorul lunar va fi însoțit de o notă întocmită de șeful ierarhic nemijlocit, în care se vor specifica motivele pentru care nu a fost posibilă acordarea timpului liber corespunzător.

În situația în care orele suplimentare sunt prestate de către conducătorul instituției/unității, acesta întocmește și nota privind motivele pentru care nu a fost posibilă compensarea orelor suplimentare cu timp liber corespunzător.

Art. 10. — (1) Ordonatorii de credite și șefii de structuri din sistemul administrației penitenciare răspund de utilizarea eficientă a resurselor umane și de timp, urmărindu-se limitarea muncii suplimentare prestate, fără afectarea gradului de siguranță a misiunilor și în condițiile respectării regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), munca suplimentară va fi distribuită în mod echilibrat, astfel încât să aibă aceeași pondere, atât în privința efectuării acesteia, cât și a modalității de compensare la nivelul personalului care desfășoară același tip de activitate sau are aceleași atribuții din cadrul aceleiași ture de serviciu sau, după caz, din cadrul aceleiași compartiment.

(3) Respectarea prevederilor alin. (2) constituie obligație de serviciu, iar încălcarea acesteia intră sub incidența prevederilor art. 140 lit. b) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, și atrage răspunderea disciplinară pentru toate persoanele cu responsabilități în acest sens.

(4) În funcție de circumstanțele și consecințele nerespectării prevederilor alin. (2), răspunderea poate fi și de natură patrimonială, civilă ori, după caz, penală, potrivit legii.

Art. 11. — Pentru orele suplimentare efectuate la nivelul fiecărui ordonator de credite și a căror plată nu se poate face întrucât s-ar depăși plafonul de 3% ori nu sunt întrunite condițiile pentru alocarea de fonduri suplimentare potrivit art. 7 alin. (6), sunt aplicabile prevederile art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Dispozițiile prezentului ordin nu aduc atingere prevederilor care reglementează acordarea majorării prevăzute de lege pentru munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, care se aplică în mod corespunzător, cele două tipuri de muncă având regim juridic specific fiecăruia, evidența timpului lucrat ținându-se distinct pentru fiecare dintre acestea.

Art. 13. — (1) Pentru polițiștii de penitenciare ale căror raporturi de serviciu încetează sau sunt suspendate, plata majorării pentru munca suplimentară prestată pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale cuvenite.

(2) Pentru polițiștii de penitenciare din sistemul administrației penitenciare detașați, plata majorării pentru munca suplimentară prestată, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ de detașare, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale, de către ordonatorul de credite de unde se detașează.

Art. 14. — Prevederile art. 1—13 se aplică în mod corespunzător și polițiștilor de penitenciare încadrați în Ministerul Justiției.

Art. 15. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 16. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
Mihai Pașca,
secretar de stat

Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor
Unitatea
Nr. din

Aprob.
Ordonator de credite¹,
.....

SITUAȚIE

privind necesarul de fonduri pentru plata orelor prestate peste programul normal de lucru
și necompensate cu timp liber corespunzător în termen de 60 de zile

luna/anul

Unitatea	Baza de calcul pentru limita de 3% din suma salariilor de funcție, salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a salariilor de comandă	Cuquantum-limită de 3%	Total contravaloare ore suplimentare preconizate a se achita	Contravaloare cuquantum majorare 70%
1	2	3 = 2*3%	4	5

Director adjunct/Șef serviciu economico-administrativ,

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

Contabil-șef,

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

Întocmit

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

NOTĂ:

În cazul în care titularul se află în imposibilitatea obiectivă de a semna, se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția înlocuitorului desemnat.

¹ Se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția persoanei care are calitatea de ordonator de credite sau căreia i-au fost delegate competențele în acest sens.

Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor
Unitatea
Nr. din

Aprob.
Ordonator de credite¹,
.....

SITUAȚIE

privind orele prestate peste programul normal de lucru (ore suplimentare) și plata acestora

luna/anul

Unitatea	Nr. de ore suplimentare efectuate	Nr. de ore suplimentare efectuate care au fost compensate cu timp liber în termen de 60 de zile, potrivit legii	Nr. de ore suplimentare efectuate care nu au fost compensate cu timp liber în termen de 60 de zile, potrivit legii	Total contravaloare număr de ore suplimentare achitate	Cuquantum majorare 70% aferent numărului de ore suplimentare achitate	Total contravaloare ore suplimentare neachitate	Cuquantum majorare 70% aferent numărului de ore suplimentare neachitate	Cuquantum-limită de 3%	Fondurile disponibile pentru majorarea de 70% până la atingerea limitei de 3%
1	2	3	4 = 2 - 3	5	6	7	8	9	10 = 9 - 6 - 8

Director adjunct/Șef serviciu economico-administrativ,

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

Contabil-șef,

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

Întocmit

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

NOTĂ:

În cazul în care titularul se află în imposibilitatea obiectivă de a semna, se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția înlocuitorului desemnat.

¹ Se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția persoanei care are calitatea de ordonator de credite sau căreia i-au fost delegate competențele.

Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor
Unitatea

Nr. din

Aprob./Nu aprob.
Ordonator de credite¹,
.....

De acord²
Director general,

.....

(Unde se impune.)

Aprob./Nu aprob.
Ordonator de credite³,
.....

**FIȘĂ INDIVIDUALĂ
de evidență a orelor suplimentare
pe luna**

Date de identificare: gradul profesional/numele și prenumele/funția persoanei care a efectuat munca suplimentară

Compartimentul în care este încadrată conform statului de organizare și funcționare

Compartimentul în care își desfășoară efectiv activitatea (permanent/temporar)

Nr. crt.	Data și intervalul de timp	Nr. de ore suplimentare efectuate	Activitatea desfășurată în intervalul de timp ⁴	Numărul și data documentului prin care a fost dispusă efectuarea orelor suplimentare	Semnătura persoanei care a prestat munca suplimentară	Timp liber acordat în compensare
1	2	3	4	5	6	7
1.						
2.						
3.						

Număr total de ore suplimentare efectuate în anul curent: ore, din care recuperate cu timp liber

Avizat șef ierarhic⁵

.....

(grad, nume și prenume)

Întocmit (persoana desemnată de ordonator)

.....

(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

NOTĂ:

În cazul în care titularul se află în imposibilitatea obiectivă de a semna, se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția înlocuitorului desemnat.

¹ Se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția persoanei care are calitatea de ordonator de credite sau căreia i-au fost delegate competențele. Se va semna la sfârșitul lunii în care s-au efectuat orele suplimentare, după completarea și bararea coloanelor 2, 3, 4, 5, 6.

² Se solicită acordul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, numai în situația orelor suplimentare efectuate de către directorii unităților subordonate.

³ Se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția persoanei care are calitatea de ordonator de credite sau căreia i-au fost delegate competențele. Se va semna după 60 de zile de la prestarea orelor suplimentare, urmând a fi completată și coloana 7.

⁴ Se completează detaliat activitatea efectuată.

⁵ Semnătura șefului ierarhic care certifică orele suplimentare efectuate în realizarea activităților dispuse. În cazul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor sau al directorului de unitate, nu se semnează.

Ministerul Justiției/Administrația Națională a Penitenciarelor
Unitatea,
Nr. din

Aprob.
Ordonator de credite¹,
.....

De acord²
Director general,
.....

(Unde se impune.)

Certific îndeplinirea condiției prevăzute la art. 7 din Ordinul ministrului justiției nr. 904/C/2024 privind condițiile de acordare a majorării de 70% din salariul de funcție pentru munca suplimentară prestată în anul 2024 peste programul normal de lucru de către polițiștii de penitenciare.

Contabil-șef/Director adjunct economico-administrativ,
.....

(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

CENTRALIZATOR
luna/anul

al orelor suplimentare prestate peste programul normal de lucru (muncă suplimentară) necompensate cu timp liber corespunzător în termen de 60 de zile, care trebuie achitate

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanei care a efectuat orele suplimentare	Nr. de ore suplimentare prestate	Nr. de ore suplimentare prestate, compensate în 60 de zile	Nr. de ore suplimentare necompensate în 60 de zile	Semnătura persoanei care a prestat munca suplimentară
TOTAL	X				X

Avizat șef ierarhic

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

Întocmit și certificare îndeplinire condiție prevăzută la art. III alin. (7) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

(Persoana desemnată de ordonator)

.....
(grad/nume, prenume, funcție, dată și semnătură)

NOTĂ:

În cazul în care titularul se află în imposibilitatea obiectivă de a semna, se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția înlocuitorului desemnat.

¹ Se vor menționa în clar gradul, numele, prenumele și funcția persoanei care are calitatea de ordonator de credite sau căreia i-au fost delegate competențele.

² Se solicită acordul directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, numai în situația orelor suplimentare efectuate de către directorii unităților subordonate.

ACTE ALE CURȚII DE CONTURI

CURTEA DE CONTURI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea criteriilor de majorare a salariilor pentru personalul din cadrul Curții de Conturi, cu excepția personalului din cadrul Autorității de Audit, conform prevederilor Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare

Având în vedere:

— faptul că resursele financiare ale statului, respectiv fondurile publice aferente bugetelor care intră în componența bugetului general consolidat, indicate la art. 2 lit. l) și la art. 26 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sunt reprezentate de sumele alocate din: bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul Trezoreriei Statului, bugetele instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și ale căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, credite externe contractate sau garantate de autoritățile administrației publice locale, împrumuturi interne contractate de autoritățile administrației publice locale, precum și din bugetele instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetele locale;

— faptul că prin legile bugetare anuale sunt alocate fonduri publice care conțin atât componenta de cheltuieli alocate pentru realizarea proiectelor ce beneficiază de rambursare de la bugetul Uniunii Europene, cât și componenta de venituri din fondurile externe nerambursabile, ambele componente intrând în calculul deficitului bugetului de stat, iar nerealizarea oricăreia dintre cele două componente are influențe directe asupra deficitului bugetului general consolidat, care trebuie finanțat din împrumuturi guvernamentale;

— faptul că în virtutea Standardelor internaționale ale instituțiilor supreme de audit (ISSAI) Curtea de Conturi exprimă opinia sau concluzia auditului cu privire la respectarea legalității, regularității, eficienței, economicității și eficacității în cheltuirea fondurilor publice asupra situațiilor financiare consolidate (inclusiv asupra fondurilor externe rambursabile și nerambursabile) ale entităților auditate și nu asupra unor componente ale acestora în funcție de sursa de finanțare;

— faptul că exprimarea opiniei de audit de către Curtea de Conturi în cazul ordonatorilor de credite care derulează proiecte finanțate din fondurile externe nerambursabile presupune analiza obligatorie a componentei bugetului fondurilor europene nerambursabile, indiferent dacă entitatea auditată a depus sau nu a depus cereri de rambursare, formulând, după caz, recomandări pentru eficientizarea derulării acestor proiecte, precum și pentru îndeplinirea condițiilor legale necesare completării cererilor de rambursare, în scopul accelerării procesului de atragere a fondurilor europene nerambursabile și a reîntregirii veniturilor bugetului național;

— dispozițiile art. 1, art. 2 lit. l), art. 21 alin. (2), art. 22 și 26 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. 11 alin. (2) și art. 2 alin. (2) din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 17 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Curții de Conturi, actualizat, aprobat prin Hotărârea plenului Curții de Conturi nr. 514 din 17 decembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 58 lit. t) și ale art. 59 din Legea nr. 94/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 5 pct. 5.28 lit. t) și art. 6 din Regulamentul propriu al plenului Curții de Conturi, aprobat prin Hotărârea plenului Curții de Conturi nr. 153 din 15 decembrie 2010, cu modificările ulterioare,

plenul Curții de Conturi, întrunit în ședința din data de 11 aprilie 2024, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *gestionarea asistenței financiare comunitare* — totalitatea activităților din cadrul Curții de Conturi, prin care se realizează funcția de control asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, prin misiuni de audit financiar, audit al performanței sau audit de conformitate efectuate inclusiv asupra componentei reprezentate de fondurile externe rambursabile și nerambursabile, precum și totalitatea activităților-suport care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României;

b) *activități-suport* — totalitatea activităților care contribuie în mod direct la asigurarea funcționării și capacității administrative a structurilor cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României, desfășurate de personalul încadrat în structurile-suport din cadrul Curții de Conturi;

c) *personal de specialitate din cadrul structurilor cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României* — totalitatea categoriilor de personal din cadrul Curții de Conturi, altul decât funcțiile de demnitate publică și cel încadrat pe funcții comune din sectorul bugetar, definit potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare;

d) *structuri cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României* — structurile din cadrul Curții de Conturi care realizează funcția de control asupra modului de formare, de administrare și de întrebuițare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, prin misiuni de audit financiar, audit al performanței sau audit de conformitate efectuate inclusiv asupra componentei reprezentate de fondurile externe rambursabile și nerambursabile;

e) *structuri-suport pentru structurile cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României* — structurile din cadrul aparatului central al Curții de Conturi, altele decât cele prevăzute la lit. d), structurile al căror personal îndeplinește și alte atribuții legate strict de funcția de control, al căror personal este asimilat auditorilor publici externi, precum și structurile din cadrul secretariatului general care desfășoară activități-suport potrivit lit. b).

Art. 2. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică personalului angajat în cadrul Curții de Conturi, definit potrivit art. 1 lit. c), cu excepția celui din cadrul Autorității de Audit, care îndeplinește cumulativ următoarele criterii:

a) este încadrat în structurile prevăzute la art. 1 lit. d) și e) din cadrul Curții de Conturi;

b) are prevăzute în fișa postului atribuții specifice domeniului gestionării asistenței financiare comunitare sau, după caz, atribuții în legătură cu activitățile-suport desfășurate pentru structurile cu competențe în gestionarea asistenței financiare comunitare acordate României.

Art. 3. — (1) Personalul încadrat în una dintre structurile prevăzute la art. 1 lit. d) și e) beneficiază de majorarea salariului de bază cu 50%, până la prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale.

(2) În funcție de calificativul obținut la evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului, majorarea prevăzută la alin. (1) se acordă după cum urmează:

a) pentru calificativul „Foarte bine”, majorarea este de 50%;

b) pentru calificativul „Bine”, majorarea este de 35%;

c) pentru calificativele „Satisfăcător” sau „Nesatisfăcător”, nu se acordă majorarea.

(3) Menținerea, modificarea sau încetarea acordării majorării salariale prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2) are loc începând cu luna următoare perioadei pentru care a fost realizată evaluarea performanțelor profesionale individuale.

(4) În cazul menținerii calificativului după prima evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale, se păstrează procentul deținut anterior ca majorare salariale, până la următoarea evaluare a activității/performanțelor profesionale individuale.

Art. 4. — (1) Salariul de bază pentru personalul nou-încadrat în cadrul Curții de Conturi, cu excepția celui prevăzut la art. 3 alin. (1), se majorează cu 35%, până la prima evaluare a performanțelor profesionale individuale.

(2) Prima evaluare a performanțelor profesionale individuale nu poate avea loc înainte de expirarea perioadei de probă stabilite prin contractul individual de muncă al persoanei în cauză.

Art. 5. — (1) Verificarea îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute la art. 2 de către personalul angajat în cadrul Curții de Conturi, definit potrivit art. 1 lit. c), în vederea acordării majorării salariale, se face de către structura de resurse umane, care verifică completarea fișelor de post cu atribuțiile prevăzute la art. 2 lit. b), prin raportare la Regulamentul de organizare și funcționare a Curții de Conturi, actualizat, aprobat prin Hotărârea plenului Curții de Conturi nr. 514 din 17 decembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Lista nominală a persoanelor din cadrul Curții de Conturi care beneficiază de majorarea salariale în condițiile prezentei hotărâri se aprobă de către plenul Curții de Conturi, la propunerea președintelui Curții de Conturi, în baza notei de confirmare a îndeplinirii cumulative a criteriilor prevăzute la art. 2, înaintată de structura de resurse umane.

Art. 6. — În conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, personalul beneficiar al prevederilor prezentei hotărâri, care este nominalizat, prin act administrativ, în echipele de proiecte finanțate din fonduri europene nerambursabile și/sau fonduri externe rambursabile, nu beneficiază, cumulat, de prevederile art. 16 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — În anul 2024, prin excepție de la prevederile art. 3 alin. (1), drepturile salariale prevăzute de prezenta hotărâre vor fi acordate etapizat, cu încadrarea în bugetul aprobat pentru anul în curs, astfel:

a) începând cu drepturile salariale aferente lunii aprilie 2024, personalul din cadrul Curții de Conturi care îndeplinește criteriile prevăzute la art. 2 beneficiază de o majorare a salariului de bază cu 35%;

b) începând cu drepturile salariale aferente lunii noiembrie 2024, personalul din cadrul Curții de Conturi care îndeplinește criteriile prevăzute la art. 2 beneficiază de majorarea maximă a salariului de bază cu 50%, așa cum este prevăzută la art. 3 alin. (1).

Art. 8. — Prevederile prezentei hotărâri se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 9. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică începând cu drepturile salariale aferente lunii aprilie 2024.

Președintele Curții de Conturi,
Mihai Busuioc

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 24 iunie 2021

Dosar nr. 1.751/2/2021

Curtea constituită din:

Președinte — X

Grefier — X

Pe rol se află cauza de contencios administrativ și fiscal, formulată de reclamantul X, în contradictoriu cu **pârâtul Ministerul Educației**, având ca obiect „suspendare executare act administrativ — ord. 6.129/2016”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, în ordinea listei, a răspuns reclamantul X personal, lipsă fiind partea pârâtă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că procedura de citare este legal îndeplinită, după care;

Din actele și lucrările dosarului Curtea constată că partea pârâtă a formulat concluzii scrise prin care a invocat excepția tardivității cererii modificatoare.

Curtea pune în discuția părții prezente excepția tardivității cererii invocată de partea pârâtă prin concluziile scrise.

Reclamantul X solicită respingerea excepției, având în vedere că termenul de soluționare a contestației a fost depășit, iar CNATDCU s-a pronunțat în scris printr-o adresă prin care arată că refuză să soluționeze contestația.

Cu privire la excepția tardivității cererii modificatoare, Curtea, având în vedere mențiunile din încheierea de la primul termen de judecată din data de 13.05.2021, din care rezultă că a fost formulată la primul termen de judecată, doar comunicarea fiind ulterioară către partea pârâtă, o va respinge ca fiind neîntemeiată, în raport și de prevederile art. 204 din Codul de procedură civilă.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, Curtea constată terminată cercetarea procesului, în conformitate cu prevederile art. 244 din Codul de procedură civilă și acordă cuvântul în continuare în dezbateri.

Reclamantul X arată că ordinul atacat este nelegal pentru că nu respectă cerințele de claritate ale normei juridice, fiind emis în anul 2016, publicat în anul 2017 și intrat în vigoare în anul 2018, acesta introduce condiții care sunt subiective și neclare, făcute intenționat pentru a fi interpretate în funcție de persoana care aplică pentru obținerea atestului de abilitare.

Totodată, arată că a comparat ordinul contestat cu ordinul anterior și a constatat că în primul ordin existau standarde foarte clare. Mai arată că standardele ordinului contestat sunt foarte neclare, și anume două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe site-ul congresului V în revista societății/în secțiunea specială a unei

reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster).

Mai mult, învederează faptul că a făcut o serie de comunicări cu entități care se autodenumeau societăți științifice, iar alte persoane au efectuat comunicări cu alte entități, unele sunt aceleași cu care a făcut și reclamantul, la celelalte persoane au fost bune, iar la reclamant nu au fost bune.

Reclamantul dă ca exemplu din dosarul unei candidate care s-a înscris la abilitare după ce s-a înscris reclamantul, obținând abilitarea înaintea acestuia, ca mai apoi să fie raportor pentru reclamant în dosarul de abilitare, aceasta considerând cu acordul CNATDCU că a fi societate științifică internațională Consiliul Concurenței, ori aceasta nu poate fi o societate științifică.

Reclamantul X învederează faptul că nu își explică de ce granturile de cercetare efectuate de acesta au fost ignorate.

Totodată, în ceea ce privește participarea în calitate de expert în comisiile pentru elaborarea proiectului unor acte normative, învederează că a participat la elaborarea unor legi de modificare a Codului de procedură fiscală și a legii evaziunii fiscale. Mai arată că în raportul individual al evaluatorului se menționează faptul că nu este bună participarea în Comisia de redactare a Codului de procedură fiscală, deoarece ar fi trebuit să participe la elaborarea codului original, ci nu la legea de modificare a codului.

Mai mult, în referatul sintetic, președintelui comisiei a arătat că nu este bună participarea pentru că ar fi trebuit să participe la comisia de elaborare, și nu în Parlament.

Reclamantul învederează faptul că nu a participat în Parlament, ci a participat în comisia de elaborare constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.

În ceea ce privește capătul doi de cerere, cu privire la neclaritatea normelor cu privire la conflictele de interese, arată că acestea sunt de două feluri, și anume conflict de interes al statului față de candidat și al candidatului față de stat. Or, în regulament se atacă doar conflictele de interese ale statului față de candidat, mai precis candidatul nu trebuie să fie în relații de rudenie sau să fi luat bani de la cei pe care îi are în comisie, însă există situația inversă de conflict de interese, cum i s-a întâmplat reclamantului, în care unul din membrii comisiei respective se afla în conflict de interes pentru că în calitate de avocați au fost adversari în două procese. Și acest text normativ din regulamentul CNATDCU este nul, solicitând suspendarea acestuia și pe fond anularea textului din regulament.

În ultimul rând reclamantul solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA,

pentru a da posibilitatea părților de a depune concluzii scrise, în temeiul dispozițiilor art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, va amâna pronunțarea la data de 29.06.2021.

DISPUNE:

Amână pronunțarea la 29.06.2021.

Pronunțată azi, 24.06.2021, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,

X

Grefier,

X

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 1.028

Ședința publică din 29 iunie 2021

Dosar nr. 1.751/2/2021

Curtea constituită din:

Președinte — X

Grefier — X

Pe rol se află cauza privind acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de **reclamantul X** în contradictoriu cu **pârâtul Ministerul Educației**, având ca obiect „suspendare executare act administrativ — ord. 6.129/2016”.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 24.06.2021, susținerile părții prezente fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezenta, însă Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin **acțiunea** înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 30.03.2021, **reclamantul X a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Educației**, suspendarea și anularea unor dispoziții din Ordinul MEC nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 123 bis din 15 februarie 2017, și din Ordinul MEC nr. 5.229/2020 de aprobare a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 783 din 27 august 2020.

În motivare, reclamantul a arătat că dispozițiile nelegale și prejudiciabile din Ordinul MEC nr. 6.129/2016 se află în anexa nr. 24 — Comisia de Științe Juridice (anexă atașată cererii introductive ca anexa nr. 1), la pct. 2 — Standarde minimale, criteriul CI — Performanță fond, liniuțele a doua și a treia, după cum urmează: două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster) — Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare*

Rute alternative:

— membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare;

— participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale.

Referitor la dispoziția nelegală și prejudiciabilă din Ordinul MEC nr. 5.229/2020, reclamantul a susținut că este cea prevăzută la art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin respectivul ordin, conform căreia: „Se află în situația de conflict de interese persoana implicată în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, în

cazurile în care: a) este soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea inclusiv; b) a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate.”

Cu titlu preliminar, în ceea ce privește situația de fapt, reclamantul a arătat că a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept a UVT în data de 28.03.2019. După 13 luni de la data susținerii tezei, comisia de abilitare formată din trei abilitați doctoral în domeniul Drept comercial, în care reclamantul a cerut abilitarea, a întocmit raportul de evaluare, cu propunerea de acordare a atestatului de abilitare. Dosarul de abilitare, conținând și raportul de evaluare al comisiei de abilitare, a fost trimis CNATDCU în procedura de validare.

Sub aspectul procedurii de abilitare doctorală, reclamantul a arătat că aceasta este reglementată de Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020. Standardele pentru obținerea abilitării doctorale sunt, conform art. 2 din respectivul ordin, aceleași ca pentru obținerea gradului de profesor universitar sau cercetător gradul I.

Primind dosarul de abilitare, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a desemnat 3 (trei) evaluatori, care să îl analizeze potrivit art. 24 alin. (1) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020. Două dintre referatele individuale de evaluare au fost întocmite în data de 10.XII.2020/10.12.2020 (au aceeași dată, dar scrisă diferit), iar al treilea în data de 14.12.2020). În baza lor, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a întocmit, potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași metodologie, referatul sintetic din 12.XII.2020, cu propunerea de neacordare a atestatului de abilitare.

Referatul sintetic cu propunerea de neacordare a fost aprobat de comisia — științe juridice, a cărei rezoluție a fost apoi însușită de consiliul general al CNATDCU, care a emis în acest sens Decizia din 16.12.2020. Dosarul a fost atașat prezentei acțiuni la anexa nr. 3 (raportul comisiei de abilitare și apoi, în procedura de validare, cele trei referate individuale de evaluare, referatul sintetic al președintelui comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice și Decizia CNATDCU, adoptată în consiliul general, din 16.12.2020).

În continuare, reclamantul a arătat că a contestat Decizia CNATDCU din 16.12.2020, însă comisia de contestație nu a soluționat contestația în termenul regulamentar de soluționare [10 zile, conform art. 30 alin. (9) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020] și nici în cel de 30 de zile prevăzut de Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

Referitor la nelegalitatea unor dispoziții din Ordinul MEC nr. 6.129/2016, reclamantul a susținut că a doua și a treia liniuță din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, sunt anulabile din cauza lipsei de claritate și precizie, textul legal fiind redactat de așa natură încât să conducă la interpretări

subiective și părtinitoare din partea comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice.

În continuare, reclamantul a expus textul legal anulabil de la a doua liniuță: „*Standardul pentru profesor universitar, cercetător științific gradul I [...] — două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster)*”.

Cu privire la acest aspect, reclamantul a susținut că lipsa de claritate și precizie a textului citat rezultă, primus, din faptul că cei mai mulți dintre termenii folosiți nu se regăsesc la pct. 1 Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24. Nu apare definită „societatea științifică” și cu atât mai puțin cea „internațională”. Legal, termenii în cauză ar trebui definiți și, de asemenea, menționate exemple de societăți științifice din diversele specializări ale științelor juridice, așa cum sunt date exemple de „edituri internaționale de prestigiu”, de „edituri de prestigiu din străinătate” și de „baze de date internaționale recunoscute”.

În exemplificare, reclamantul a învederat că, în calitate de candidat la abilitare în domeniul dreptului comercial, nu are cunoștință de existența unei societăți de științe juridice, națională sau internațională, în domeniul respectiv. Așadar, reclamantul a susținut că această chestiune este lăsată în mod arbitrar la aprecierea membrilor comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, în funcție de persoana candidatului la abilitare.

Sub un al doilea aspect, reclamantul a susținut că conferința internațională organizată de o așa-zisă societate științifică internațională din specializarea candidatului, de la liniuța a doua din cadrul pct. 2 — Standarde minimale, contrazice definiția conferinței internaționale de la pct. 1 — Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24, conform căreia prin aceasta „se înțelege o reuniune științifică organizată în țară/străinătate, desfășurată integral în limbă/limbi de largă circulație internațională, având o tematică științifică de interes internațional punctual prestabilă și un comitet internațional de selecție științifică a comunicărilor”. Această definiție nu conține nimic despre organizator, mai ales că, potrivit indicatorului I 16, inclusiv candidatul poate fi organizator de conferințe naționale și internaționale, organizare care se punctează separat de participarea (speaker sau key note speaker) și moderarea de la indicatorul 117.

Prin urmare, reclamantul a apreciat că acest lucru arată că nu există nicio legătură între pregătirea științifică necesară conducerii de doctorate și participarea la conferințe internaționale organizate de cineva anume (precum o așa-zisă societate științifică internațională din specializarea candidatului). Organizarea și participarea la conferințe, naționale sau internaționale, sunt indicatori generali (I 16 și I 17) ce constituie deja standarde minimale prin faptul că au o contribuție la stabilirea punctajului minimal (criteriile C6 și C7, care trebuie să fie de minimum 25 de puncte, respectiv 150 de puncte).

În al treilea rând, reclamantul a susținut în cadrul comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice au fost interpretate arbitrar, în funcție de persoana candidatului, inclusiv noțiuni care par clare, precum unde trebuie publicate lucrările conferinței/congresului internațional. Spre exemplificare, reclamantul a susținut că în referatul sintetic al președintelui comisiei de specialitate — științe juridice (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3) s-a preluat concluzia unuia din referatele individuale de evaluare cum că „nu este întrunit criteriul a două conferințe cu publicarea în străinătate a rezultatelor”.

În opinia reclamantului, faptul de a nu recunoaște comunicări susținute în cadrul unor conferințe/congrese internaționale pe motiv că nu au fost publicate în străinătate denotă subiectivismul și arbitrariul în interpretare pe care le generează norma, aceasta deoarece din textul legal nu transpare vreo obligație exclusivă de publicare în străinătate a comunicărilor susținute în cadrul conferinței/congresului internațional. Astfel, variantele de publicare sunt alternative, iar una dintre ele este publicarea în volumul ori pe site-ul congresului (conferinței), adică și în România. În plus, în opinia reclamantului, publicarea pe un site este automat internațională, internetul fiind ubicuu, ceea ce face irelevantă țara în care se află terminalul de pe care face publicarea pe site (postarea).

O altă chestiune care, conform celor susținute de reclamant, a generat interpretări subiective ale comisiei de specialitate — științe juridice este înțelesul noțiunii de „**revistă internațională de prestigiu**”, ca primă variantă de publicare a comunicărilor susținute la conferințe/congrese internaționale.

Sub acest aspect, comisia de specialitate — științe juridice a susținut că revista ar trebui să fie din străinătate, deși din text rezultă că secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu nu ar trebui interpretată ca pe o obligație de publicare în străinătate, deoarece o revistă internațională este o revistă în care publică și autori străini, nu o revistă dintr-o țară străină.

Similar noțiunii de „societăți științifice internaționale din specializarea candidatului”, reclamantul a susținut că termenul de „revistă internațională de prestigiu” este în mod deliberat nedefinit, pentru a lăsa loc de aprecieri subiective. Spre exemplificare, reclamantul a susținut că termeni precum „edituri internaționale de prestigiu”, „edituri de prestigiu din străinătate” (de exemplu, cele din Republica Moldova nu sunt considerate a fi din străinătate) sau „baze de date internaționale recunoscute” sunt bine definiți, iar unii chiar însoțiți de enumerări, exemplificative sau limitative.

Singura definiție a termenului „revistă” de la pct. 1 — Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24 este cea a „revistei științifice de prestigiu în domeniul științelor juridice”, conform căreia o astfel de revistă poate fi „din țară sau din străinătate”, ceea ce, în opinia reclamantului, este un argument în plus că publicarea s-ar putea face și într-o revistă din România.

Pe de altă parte, reclamantul a arătat că **limba de circulație internațională în care comunicările candidatului trebuie susținute** a generat o interpretare subiectivă a comisiei de specialitate — științe juridice.

Astfel, în urma unei discuții formale din data de 19.01.2021, orele 12.00—12.50, purtată cu vicepreședintele CNATDCU, directorul MEC și secretarul tehnic al CNATDCU, precum și președintele comisiei de științe juridice, s-a discutat chestiunea limbii de largă circulație internațională menționată la aceeași secundă liniuță din cadrul criteriului C1 — Performanță de fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24. Interpretarea verbală a președintelui comisiei de științe juridice, consemnată ca atare pe înregistrare, a fost că nu doar comunicările candidatului din cadrul unei conferințe internaționale trebuie susținute într-o limbă străină de largă circulație internațională, ci toate comunicările participanților, de la toate panelurile (dacă sunt mai multe).

În ceea ce privește acest aspect, reclamantul a susținut că și în acest caz rezultă o neclaritate a normei care generează posibilitatea ca organul abilitat să o interpreteze, în mod arbitrar, în funcție de persoana candidatului la abilitare.

Reclamantul a învederat și faptul că subiectivizarea standardelor minimale în detrimentul criteriilor obiective a fost o acțiune intenționată a comisiei de specialitate — științe juridice și prin faptul că standardele minimale din Ordinul MEC din 2011, publicat în Monitorul Oficial nr. 535/28.VII.2011 (atașat ca anexa 4), abrogat prin actualul Ordin MEC nr. 6.129/2016, nu conțineau decât criterii obiective, respectiv numărul de cărți și numărul articole/studii publicate în reviste.

Pentru a releva efectele pe care lipsa de claritate și precizie a textului legal atacat le produce în cadrul diferiților subiecți de drept, în anexele 6 și 7 la prezenta acțiune, reclamantul a exemplificat cazul unor terți aflați în situații similare acestuia și care au susținut examenul de abilitare în același timp cu reclamantul, pentru a releva interpretarea diferită a textelor de lege atacate în funcție de persoanele ce solicită atestatul de abilitare.

În ceea ce privește a treia liniuță din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, reclamantul a apreciat că aceasta reprezintă o barieră aproape de netrecut pentru mulți din candidații la abilitare prin neclaritatea și lipsa de precizie generatoare de interpretări diferite ale comisiei de specialitate — științe juridice, în funcție de persoana candidatului la abilitare.

Ruta principală a acestui criteriu este aceea de director/responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare. Astfel de granturi sau contracte de cercetare directe sunt foarte rare și, deci, greu accesibile pentru mulți candidați.

În ceea ce privește contractele de cercetare, reclamantul a susținut că acestea au fost un nou motiv de interpretare subiectivă. În acest sens, reclamantul a arătat că a depus la respectivul dosar, pentru a complini această a treia liniuță, un proiect internațional de cercetare realizat în cadrul Center for International Legal Studies (CILS), Salzburg, Austria. Proiectul a fost acceptat de comisia de abilitare constituită la nivelul Școlii doctorale de la Facultatea de Drept a UVT (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3), însă prin referatul individual de evaluare din 10.12.2020 (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3), evaluatorul din procedura de validare a precizat despre proiectul CILS, Salzburg, Austria, că „standardul privind proiectele de cercetare nu pare (s.n., SB) să fie întrunit, în fișa de verificare figurând un singur proiect, aparent discutabil (s.n., SB) a fi calificat ca proiect de cercetare, câtă vreme adevărul anexată indică participarea la un volum colectiv, iar nu un proiect propriu-zis de cercetare”.

Astfel, în procedura de validare evaluatorul individual are „dubii” și „aparențe” ce devin certitudini și, deci, obstacole legale insurmontabile, avute în vedere, ulterior, de președintele comisiei de specialitate — științe juridice și, mai departe, de consiliul general al CNATDCU. Rezultatul proiectului de cercetare a fost valorificat prin publicare, ceea ce este un supliment, și nu un substitut al cercetării.

O altă chestiune prezentată de reclamant, care a suscitat probleme de interpretare a contractelor de cercetare, a fost aceea **dacă acestea se puntează doar când proiectul de cercetare va fi fost terminat sau când a pornit**.

În acest sens, reclamantul a arătat că a participat în două proiecte naționale de cercetare, ambele cu Centrul de Cercetări Financiare și Monetare „Victor Slăvescu” din cadrul Institutului Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” al Academiei Române. Unul dintre acestea, nefinalizat la data întocmirii raportului de evaluare de către comisia de abilitare constituită la nivelul Școlii doctorale din cadrul UVT (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3), nu a fost punctat nici de către comisia de specialitate — științe juridice în cadrul procedurii de validare, deși fusese, la data întrunirii acestei comisii, de mult finalizat.

A doua rută alternativă la criteriul privind grantul de cercetare sau contractul de cercetare directă este **„participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”**.

Sub acest aspect, reclamantul a arătat că a prezentat câte o adevărită emisă de Ministerul Finanțelor Publice (MFP) care

atestă că a participat, ca expert, în comisiile de redactare a două acte normative. Unul dintre aceste acte — și singurul luat în discuție — se referă la un proiect de lege de aprobare a unei ordonanțe de urgență de modificare și completare a Codului de procedură fiscală.

În acest sens, reclamantul a susținut că a participat efectiv la redactarea textelor normative, în comisia de elaborare din cadrul inițiatorului, și nu a afirmat niciodată că ar fi participat la procedura de adoptare a acestor proiecte în Parlament.

Cu toate acestea, reclamantul a susținut că CNATDCU, în referatul președintelui comisiei de specialitate — științe juridice, a confundat procedura de elaborare în comisia de experți constituită la nivelul inițiatorului (MFP) cu procedura de adoptare parlamentară a unui proiect de lege.

În opinia reclamantului, o posibilă explicație a acestui fapt a fost aceea că președintele comisiei de specialitate — științe juridice a făcut această confuzie deoarece nu a înțeles critica acestui element făcută de evaluatorul care a întocmit referatul independent din 10.12.2020, din care a preluat, evaluatorul referindu-se la cu totul altceva, ceea ce duce la concluzia că textul este deficitar și generator de interpretări arbitrare.

Cu privire la interpretarea evaluatorului care a propus prin referatul individual din 10.12.2020, pct. 3 teza a II-a, respingerea rutei alternative a participării reclamantului ca expert în comisia de elaborare a Legii nr. 505/2006 de aprobare cu modificări și completări a O.U.G. nr. 35/2006 de modificare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (element acceptat de comisia de abilitare), reclamantul a precizat că aceasta s-a referit la faptul că prin „cod” s-ar înțelege doar codul original — în cazul de față, O.G. nr. 92/2003 — nu și amendările sale ulterioare. Totuși, chiar indicatorul I 22, pe ultima coloană, prevede că punctajul este „pe proiect de act normativ” (nu pe Constituție sau pe cod).

În opinia reclamantului, evaluatorul respectiv nu a ținut cont de faptul că criteriul CI — Performanță de fond cere „participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative”. Deci elaborarea oricăror acte normative, nu neapărat a unor coduri. Menționarea codurilor, a Constituției ș.a. apare (doar) în standardele generale, la punctaj (indicatorul I 22), acordându-se 2 (două) puncte pentru un cod specializat, precum Codul de procedură fiscală, ca și pentru orice „alte acte normative”.

În concluzie, în ceea ce privește prima neclaritate, reclamantul a opinat în sensul că criteriul participării în comisii de redactare a unor acte normative pune mari probleme de interpretare comisiei de specialitate — științe juridice, care confundă MFP, ca inițiator al unui proiect de lege, cu Parlamentul, ca for care aprobă proiectul ce, astfel, devine lege. Mai mult, aprecierea că participarea la o redactare a unei modificări a unui cod nu poate fi admisă ca standard minimal, ci doar participarea la redactarea codului original sau a Constituției originale, înlocuiri ale codurilor (adică adoptarea de coduri noi) intervin o dată la cel puțin 12—15 ani sau chiar la vreo 150 de ani, precum în cazul Codului civil. Iar o nouă Constituție apare doar după o schimbare de regim politic, astfel că e greu de înțeles logica evaluatorului care, astfel, recunoaște implicit neclaritatea și lipsa de precizie a criteriului legal.

Sub aspectul celei de a doua neclarități a celei de a treia liniuțe din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, reclamantul a subliniat că nu este clar dacă apare ca suficientă una sau trebuie cel puțin două participări în calitate de expert într-o comisie de elaborare a unor proiecte de acte normative.

În favoarea interpretării propuse de reclamant, acesta a arătat că din lecturarea actului normativ rezultă că acolo unde a

dorit să indice mai multe acțiuni legiutorul a făcut-o: „membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare” (ruta alternativă anterioară) sau „două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională” (liniuța anterioară). Or, odată ce în cazul participării, ca expert, la elaborarea unor proiecte de acte normative, simpla folosire a pluralului nu ar trebui să fie de natură a duce la concluzia că ar fi nevoie de cel puțin două astfel de participări. Altfel spus, atunci când legiutorul a dorit să specifice numărul unei pluralități de acțiuni, a făcut-o indicând numărul în mod expres.

O a treia neclaritate în interpretare a fost aceea că cele două rute alternative de la a treia liniuță a pct. 2 Standarde minimale criteriul CI — Performanță fond se pot cumula, adică dacă se poate cumula (i) participarea, în calitate de membru în echipa unui grant sau a unui contract direct de cercetare, cu (ii) participarea în calitate de expert la o comisie pentru elaborarea unui proiect de act normativ, astfel încât criteriul să fie considerat îndeplinit.

Sub acest aspect, reclamantul a apreciat că nu există vreo incompatibilitate între cele două calități, astfel că acestea ar putea fi cumulate. Cu toate acestea, unul din evaluatorii individuali ai dosarului de abilitare s-a arătat foarte sceptic, în referatul individual de evaluare din 14.12.2020, de posibilitatea cumulului.

Reclamantul a mai evidențiat că similar cazului de participare, ca director sau ca membru, în granturi de cercetare, care, prin raritatea lor, constituie o piedică pentru foarte mulți candidați la obținerea atestatului de abilitare, aceeași piedică o reprezintă și participarea la comisii de redactare a unor proiecte de acte normative.

În acest sens, reclamantul a adus ca argument al nelegalității celei de-a treia liniuțe din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, opinia dlui prof. univ. dr. Viorel Roș, exprimată la solicitarea reclamantului, în anul 2019, pe când deținea funcția de președinte al comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice. În acest punct de vedere (atașat prezentei acțiuni ca anexa 5) se aduc critici grave acestei părți din standardele minimale, critici care întăresc, prin forța funcției în cadrul CNATDCU, dar și onorabilității opinentului, în sensul că: standardele minimale și obligatorii sunt, în parte, incorecte, neclare, imprevizibile, excesive și imposibil de îndeplinit pentru mulți tineri și (unele) de natură a constitui o piedică nedreaptă pentru avansarea acestora în grade didactice și de cercetare.

În ceea ce privește caracterul prejudiciabil al celei de-a doua și a treia liniuțe din cadrul pct. 2 — Standarde minimale, Criteriul CI — Performanță fond al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, reclamantul a reiterat faptul că se află în procedură de abilitare, însă comisia de contestație a soluționat contestația depusă pe data de 18.01.2021, ceea ce a dus la amânarea timp de 13 luni a întocmirii de către comisia de abilitare a raportului de evaluare.

Reclamantul a mai apreciat că, folosindu-se de cele două liniuțe, a doua și a treia, din cadrul punctului 2 — Standarde minimale, criteriul CI — Performanță fond, comisia de științe juridice a CNATDCU, în procedura de validare, a săvârșit un abuz, mai ales sub forma excesului de putere întrucât sunt destinate a fi folosite subiectiv și părtinitor, în funcție de candidatul la abilitare, aspect ce reiese din cele trei rapoarte de evaluare individuală (în special al celor din 10.12.2020/10.XII.2020) și, mai departe, pe baza lor, a referatului sintetic al președintelui comisiei de științe juridice a CNATDCU.

Întrucât soluționarea contestației de către CNATDCU are loc tot pe baza aceluiași texte normative anulabile, reclamantul a învederat că este supus riscului de a suferi un prejudiciu de imagine și de reputație.

Prin urmare, în temeiul art. 15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, reclamantul a solicitat suspendarea efectelor celei de a doua și a treia liniuțe din cadrul pct. 2 — Standarde minimale, criteriul CI — Performanță fond al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, până la soluționarea definitivă a petiției privind anularea acestor două liniuțe, ca parte a prezentei cereri.

Cu privire la nelegalitatea art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC nr. 5.229/2020, reclamantul a susținut că aceasta constă în aceea că norma este incompletă, ceea ce generează aplicarea ei cu încălcarea unor prevederi legale privind conflictul de interese și incompatibilitatea, și anume cele de la art. 42 alin. (1) pct. 9 și alin. (13) din Codul de procedură civilă.

Astfel, a arătat că prevederile atacate sunt incomplete — deci neclare și lipsite de previzibilitate — deoarece se referă numai la un anumit conflict de interese, care conflict este doar o situație particulară de incompatibilitate, inexistența incompatibilității fiind un principiu de bază al funcționării CNATDCU, conform art. 5 lit. b) din Regulamentul din 2020 de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, aprobat prin OMEC nr. 4.621/2020.

Mai mult, a arătat că incompatibilitatea unui membru al unei comisii CNATDCU ce evaluează echivalează cu o încălcare a principiului asigurării egalității de șanse, reglementat expres la art. 3 lit. j) din Legea educației naționale nr. 1/2011, precum și a dreptului la un proces echitabil, reglementat expres la art. 6 din Codul de procedură civilă, dar și la art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

De asemenea, a arătat că conflictul de interese reglementat la art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 11 5.229/2020, se referă la interesele contrare ale membrului comisiei cu CNATDCU, adică acele interese care îi dau motive să favorizeze persoana evaluată, și anume când membrul comisiei este, cu acesta din urmă, „soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea inclusiv” sau „când a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate”.

Reclamantul a mai apreciat că principiul trebuie însă aplicat și în situația opusă, când membrul evaluator în procedura de abilitare, de validare a abilitării sau de contestație este într-un conflict de interese cu persoana evaluată, interese care îi dau motive să o defavorizeze. Întrucât Regulamentul din 2020 de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, aprobat prin OMEC nr. 4.621/2020, nu stabilește cazurile de incompatibilitate, ar trebui să fie aplicabile, ca dispoziții de drept comun, prevederile art. 42 din Codul de procedură civilă, normă de drept stabilită prin lege organică, pe care dispoziția atacată prin prezenta acțiune o încalcă.

Pentru aceste motive, reclamantul a solicitat anularea art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC nr. 5.229/2020, ca parte a unui act administrativ normativ.

Cu privire la caracterul prejudiciabil al dispozițiilor art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC nr. 5.229/2020, ca parte a unui act administrativ normativ, reclamantul a susținut că, prin faptul că nu se prevede comunicarea către contestatar a componenței

comisiei de contestație, contestatorul este în imposibilitate de a afla dacă vreunul dintre membrii comisiei de contestație este într-o situație de conflict de interese.

În aceste condiții, reclamantul a susținut că a fost prejudiciat de faptul că, necunoscând componența comisiei de contestație, nu a putut exercita dreptul la recuzarea unor membri care ar putea fi în conflict de interese cu acesta.

Prin urmare, în conformitate cu art. 15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, reclamantul a solicitat suspendarea efectelor art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC nr. 5.229/2020, până la soluționarea definitivă a petiției privind anularea acestui din urmă articol, ca parte a prezentei cereri.

Reclamantul a mai invocat faptul că lipsa de claritate și precizie a normelor juridice, cu toate corolarele sale, au constituit motive de nelegalitate prin faptul că sunt în neconcordanță cu dispozițiile art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului referitor la dreptul la un proces echitabil, precum și cu principiul legalității de la art. 1 alin. (5) din Constituție.

Referitor la principiul echității, reclamantul a apreciat că acesta se găsește și în Legea educației naționale nr. 1/2011, la art. 3 lit. a), conform căruia principiul echității este cel în baza căruia „accesul la învățare se realizează fără discriminare”, precum și la art. 3 lit. j), sub forma principiului asigurării egalității de șanse. De asemenea, art. 2 alin. (4) din aceeași lege prevede că „statul asigură cetățenilor României drepturi egale de acces la toate nivelurile și formele de învățământ preuniversitar și superior, precum și la învățarea pe tot parcursul vieții, fără nicio formă de discriminare”. Nu în ultimul rând, art. 6 din Codul de procedură civilă reglementează, la rândul lui, același drept la un proces echitabil.

Inspirat din reglementarea Convenției europene a drepturilor omului, principiul echității, al egalității de șanse și, mai departe, dreptul la un proces echitabil reflectă importanța conferită de legiuitorul intern regulilor determinate de Convenție și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dezvoltată în aplicarea textului. Fiind litigioase, raporturile juridice de drept administrativ în procedura validării abilitării doctorale intră sub incidența art. 6 din Codul de procedură civilă și, desigur, ale art. 2 alin. (4) și art. 3 lit. a) și j) din Legea educației naționale nr. 1/2011, în completarea dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. În reglementarea Codului de procedură civilă sunt prevăzute aceleași garanții ca și în norma europeană, precum și proceduri speciale care să asigure realizarea acestora.

Așadar, reclamantul a arătat că normele administrative atacate au încălcat acte juridice cu forță juridică cel puțin la nivelul unei legi organice, ba chiar și constituționale ori chiar de tratat internațional, ceea ce apare ca anulabilă.

Reclamantul a mai susținut că a fost supus unui proces civil *lato sensu* prin soluționarea de către CNATDCU, organism aflat în subordinea MEC, a cererii mele de abilitare doctorală, atât în procedura de validare derulată tehnic la nivelul comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, cât și, ulterior, la nivelul comisiei de contestație (ce a depășit cu mult termenul de soluționare de 10 zile de la investirea membrilor comisiei în cauză, precum și a termenului de 30 de zile din Legea contenciosului administrativ nr. 544/2004).

Mai mult, reclamantul a apreciat că, în lumina experienței personale, caracterizată de un vădit exces de putere și abuz de drept la adresa acestuia din partea comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, lipsa de claritate și precizie a textelor legale atacate apare ca fiind intenționat redactată în acest fel, tocmai pentru ca respectiva comisie de specialitate CNATDCU — științe juridice să poată decide acordarea atestatului de abilitare după preferințele personale ale membrilor săi.

În continuare, reclamantul a precizat câteva hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului extrase din Ghidul Curții Europene a Drepturilor Omului de aplicare a dispozițiilor art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Astfel, în Cauza *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României (MC)*, Curtea a considerat că dificultățile pe care reclamantii le-au întâmpinat în demersurile lor care aveau drept scop restituirea lăcașului de cult erau o consecință a dreptului material aplicabil și nu erau legate de vreo limitare a dreptului de acces la o instanță. Prin urmare, a concluzionat că nu a fost încălcat art. 6 § 1 (pct. 99 și 106).

Cauza *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții împotriva României (MC)* privea o divergență de jurisprudență profundă și persistentă la nivelul aceleiași instanțe, instanța supremă, și neutilizarea unui mecanism de uniformizare a jurisprudenței. Curtea a subliniat importanța faptului de a asigura coerența practicilor la nivelul celei mai înalte instanțe din țară, pentru a evita riscul de a aduce atingere principiului securității juridice. Acest principiu, care este implicit în toate articolele Convenției, constituie unul din elementele fundamentale ale statului de drept. Persistența unor divergențe în jurisprudență riscă să creeze o stare de incertitudine juridică, de natură să reducă încrederea.

Deși cauza nu prezintă în sine o complexitate deosebită, lipsa de claritate și de previzibilitate a legii aplicabile poate, de asemenea, să facă dificilă examinarea cauzei [...]

Reclamantul a mai precizat că instanța supranațională de la Strasbourg a apreciat și că „se poate susține lipsa accesului efectiv la justiție atunci când modalitățile și căile de atac a unei decizii administrative sunt lipsite de claritate și previzibilitate” (CEDO, Hotărârea de *Geouffre de la Pradelle* din 16 decembrie 1992, § 54).

Totodată a evidențiat faptul că hotărârile Curții sunt în sensul că „dreptul de acces la justiție trebuie să fie un drept efectiv, și nu unul iluzoriu (*Bellet c. Franței*, § 38; *Beles și alții c. Cehiei*, § 49; *Golder c. Regatului Unit*, § 36; *Philis c. Greciei* (no. 1), § 59; *De Geouffre de la Pradelle c. Franței*, § 28; *Stanev c. Bulgariei* [GC], § 229), iar justițiabilul trebuie să aibă „o oportunitate clară, practică de a contesta un act care constituie o ingerință în drepturile sale” (*Bellet c. Franței* § 36; *Nunes Di as c. Portugaliei*).

În ultimul rând, reclamantul a subliniat că nu doar normele neclare și imprecise, dar și condițiile excesive au fost considerate într-o decizie de speță a Curții Constituționale a României ca fiind neconstituționale: „36. o atare condiție, în sine, este excesivă, depășind cadrul constituțional referitor la exercitarea căilor de atac (...). Legiuitorul trebuie să se preocupe de aplicarea riguroasă a principiului *est modus in rebus*, întrucât instituirea unei căi de atac ca modalitate de acces la justiție implică, de principiu, asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. (...) Prin efectul dispozițiilor criticate se produce un dezechilibru în defavoarea justițiabilului, în sensul că acesta trebuie să suporte costurile sau sancțiunile procedurale, după caz.” (CCR, Decizia nr. 462/2014, referitoare la depunerea recursului civil prin avocat).

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 1 și următoarele, art. 15 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, precum și celelalte texte legale invocate în prezenta acțiune.

În anexa nr. 6 la cererea de chemare în judecată, reclamantul a atașat fișa de verificare a candidatei X, care a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept din cadrul Universității din București în data de 29.03.2019.

În anexa nr. 7 la cererea de chemare în judecată, reclamantul a atașat Fișa de verificare a candidatului X, care a susținut

examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept din cadrul Universității din București în data de 28.02.2020.

Prin **întâmpinarea** depusă la dosar în data de 12.05.2021 (filele 1—7 vol. II), **pârâtul Ministerul Educației** a solicitat respingerea ca nefondată a cererii de chemare în judecată formulate de **reclamantul X**, având în vedere următoarele motive:

În fapt, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită instanței, în temeiul prevederilor art. 1 și 15 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, anularea și suspendarea următoarele acte administrative:

Cu titlu prealabil, pârâtul a solicitat Curții să pună în vedere reclamantului să își precizeze obiectul cererii de chemare în judecată în sensul în care înțelege să solicite cenzurarea în integralitate a actelor administrative sau doar a prevederilor cărora se aduc critici, respectiv anexei nr. 24 din OMEC nr. 6.129/2016, respectiv pct. 2, criteriul CI, liniuțele a doua și a treia, și art. 30 din OMEC nr. 5.229/2020.

Ordinul MEC nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, Ordinul MEC nr. 5.229/2020 de aprobare a metodologiilor referitoare la acordarea atestatului de abilitare, acordarea titlului de doctor, precum și la soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat

În ceea ce privește cadrul legal aplicabil, pârâtul a învederat faptul că abilitarea reprezintă certificarea calității unei persoane de a conduce lucrări de doctorat. Atestatul de abilitare este acordat prin ordin al ministrului educației la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU).

Potrivit art. 219 din Legea educației naționale nr. 1/2011, CNATDCU propune un set de standarde minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, standarde care se adoptă prin ordin al ministrului educației.

Referitor la procedura de abilitare, pârâtul a arătat că aceasta este descrisă la art. 300 din Legea nr. 1/2011 și acesta constă în:

- a) redactarea unei teze de abilitare;
- b) susținerea publică a tezei de abilitare în fața unei comisii de specialitate numite de CNATDCU și formate din cel puțin 3 persoane, care au calitatea de conducător de doctorat, în țară sau în străinătate;
- c) admiterea tezei de abilitare în urma susținerii publice;
- d) obținerea atestatului de abilitare.

Teza de abilitare relevă capacitățile și performanțele didactice și de cercetare. Teza prezintă în mod documentat realizările profesionale obținute ulterior conferirii titlului de doctor în știință, care probează originalitatea și relevanța contribuțiilor academice, științifice și profesionale și care anticipează o dezvoltare independentă a viitoarei cariere de cercetare și/sau universitare.

Potrivit prevederilor art. 300 alin. (3), pot susține examenul de abilitare numai persoanele care au titlul de doctor în știință și care îndeplinesc standardele minimale propuse de către CNATDCU și aprobate prin ordin.

Standardele minimale sunt aprobate prin OMECS nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare.

Organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare sunt reglementate la anexa 1 a OMEC nr. 5.229/2020 privind aprobarea metodologiilor referitoare la acordarea atestatului de abilitare, acordarea titlului de doctor, precum și la soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat.

Potrivit art. 1 din OMEC nr. 5.229/2020, acordarea atestatului de abilitare este propusă de CNATDCU și este aprobată prin ordin al ministrului educației, în conformitate cu prevederile art. 300 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, actele administrative supuse cenzurii reglementează modalitatea juridică de organizare a executării și de executare în concret a prevederilor legii primare, respectiv art. 166, 219 și 300 din Legea nr. 1/2011.

În referire la solicitările reclamantului, sub un prim aspect, privitor la solicitarea de anulare a Ordinului MEC nr. 6.129/2016, pârâtul a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

În ceea ce privește această solicitare, în conformitate cu prevederile art. 219 din Legea educației naționale nr. 1/2011, pârâtul a arătat că CNATDCU, organism consultativ care sprijină Ministerul Educației în ceea ce privește asigurarea calității învățământului superior și a cercetării științifice, propune standardele minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare. Aceste standarde se adoptă prin ordin al ministrului educației.

Astfel, pârâtul a subliniat că în temeiul acestor prevederi legale a fost emis Ordinul MEC nr. 6.129/2016 supus cenzurii. La emiterea acestuia a fost avută în vedere necesitatea de înlăturare a discrepanțelor dintre standardele naționale și standardele relevante la nivel internațional, precum și dintre standardele propuse de comisiile de specialitate ale CNATDCU.

În ceea ce privește motivele de nelegalitate invocate de reclamant sub acest aspect, pârâtul a arătat că reclamantul a adus critici criteriului CI din anexa nr. 24 din OMEC nr. 6.129/2016 referitoare la standardele minimale care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru obținerea atestatului de abilitare. Așa cum am menționat mai sus, aceste standarde sunt stabilite de către CNATDCU conform prerogativelor atribuite de legiuitor, singurul organism cu competențe în acest domeniu.

Referitor la critica reclamantului potrivit căreia *norma este lipsită de claritate și precizie*, pârâtul a subliniat că aceasta nu poate să fie primită întrucât standardele au fost stabilite pentru a reliefa implicarea candidatului în activitatea științifică din domeniul de competență, interesul pentru dezvoltarea profesională, contribuția la cercetarea științifică. Acestea au un caracter clar ce asigură tuturor candidaților posibilitatea de a demonstra îndeplinirea acestora, precum și certitudinea încadrării corecte de către evaluator. Mai mult, nu pot să fie cuprinse în cadrul unor definiții toate aspectele ce vizează activitatea științifică a candidaților.

Pe de altă parte, pârâtul a menționat faptul că din cadrul comisiei de abilitare fac parte trei membri a căror evaluare este cuprinsă în cadrul unui raport individual, tocmai pentru a se înlătura orice urmă de subiectivism în aprecierea finală a îndeplinirii criteriilor.

În ceea ce privește criteriul referitor la „director/responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare”, pârâtul a considerat că nu poate fi cenzurată din perspectiva faptului că acestea sunt greu accesibile pentru mulți candidați. Eligibilitatea pentru o funcție de director de grand este stabilită la nivelul

instituției organizatoare a competiției de granturi de cercetare conform unor proceduri proprii, iar faptul că o asemenea funcție este greu accesibilă nu poate constitui un temei pentru cenzurarea unei norme ca nelegală. Pe de altă parte, pârâțul a subliniat că nu este incidentă situația reglementării unor criterii pentru dobândirea uneia dintre cele mai repute funcții academice, fiind astfel firesc să fie stabilite anumite exigențe.

În concluzie, pârâțul a reiterat faptul că articolul a cărui anulare se cere este unul legal, propus de către organismul competent și emis cu respectarea tuturor rigorilor impuse de tehnica legislativă.

Sub un al doilea aspect, privitor la suspendarea în temeiul art. 14 și 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, a ordinului atacat, pârâțul a susținut că acesta este legal și temeinic, fundamentat atât în fapt, cât și în drept, iar afirmațiile reclamantului nu au vizat o susținere juridică.

În susținerea acestora, pârâțul a menționat că Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în ceea ce privește aprecierea condiției cazului bine justificat pentru suspendarea actului administrativ atacat, nu este suficient să se afirme existența unor motive de nelegalitate, ci trebuie oferite unele elemente probatorii, care, fără o cercetare aprofundată, să permită formarea unui dubiu asupra legalității actului (Decizia nr. 1.677 din 28 martie 2019, pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție).

De asemenea, pârâțul a evidențiat că jurisprudența Înaltei Curți, materializată prin mai multe decizii a statuat care sunt împrejurările care pot fi calificate ca fiind cazuri bine justificate „emiterea unui act administrativ de către un organ necompetent sau cu depășirea competenței, actul administrativ emis în temeiul unor dispoziții legale declarate neconstituționale, nemotivarea actului administrativ, modificarea importantă a actului administrativ”.

Astfel, prin raportare la cele invocate de reclamant, pârâțul a susținut că acestea privesc fondul actului atacat, temeinicia și legalitatea acestuia, și se analizează în cadrul acțiunii în anulare, neputând fi subsumate condiției cazului bine justificat, întrucât acceptarea unui asemenea raționament ar echivala cu o prejudecare a fondului litigiului care privește examinarea legalității. Prezumția de legalitate a actului atacat nu a fost răsturnată, întrucât acesta a fost emis cu respectarea etapelor și a dispozițiilor legale, fiind motivat atât în fapt, cât și în drept, a fost semnat de persoana competentă, în temeiul unor dispoziții legale constituționale.

Cu privire la susținerea celei de a doua condiții prevăzute de art. 14 alin. (1) teza a II-a, coroborat cu art. 2 alin. (1) lit. ș), toate din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, cu modificările și completările ulterioare, respectiv paguba iminentă — prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public, condiție, de asemenea, necesar a fi îndeplinită cumulativ în dovedirea existenței motivelor de suspendare a efectelor unui act administrativ, pârâțul a învederat că reclamantul a reluat nemulțumirile sale legate de invalidarea atestatului de abilitare fără a demonstra efectiv existența unei pagube iminente a autorității administrației publice.

Prin urmare, având în vedere faptul că reclamantul nu a adus argumente de natură să răstoarne prezumția relativă de legalitate și temeinicie de care se bucură actul administrativ individual contestat, pârâțul a susținut că nu există o îndoială puternică în privința legalității actului atacat și nu se poate reține nici îndeplinirea condiției privind paguba iminentă, reclamantul nefăcând dovada cu niciun mijloc de probă referitor la suportarea unor pierderi nerecuperabile, nefiind astfel îndeplinite condițiile cerute de lege pentru admiterea cererii de suspendare.

În referire la solicitarea reclamantului de suspendare și anulare a prevederilor art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC nr. 5.229/2020, pârâțul a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată și nefondată.

Cu privire la Ordinul MEC nr. 5.229/2020, pârâțul a subliniat faptul că acesta reglementează metodologiile referitoare la acordarea atestatului de abilitare, acordarea titlului de doctor, precum și la soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat. Acesta a fost emis în vederea punerii în executare a normei primare referitoare la acordarea atestatului de abilitare — art. 168, 170 și 300, precum și în temeiul HG nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare. Articolul supus cenzurii, respectiv art. 10 din metodologie, reglementează situația conflictului de interese al persoanei implicate în procedura de evaluare a dosarului de acordare a atestatului de abilitare.

Referitor la criticile de nelegalitate invocate de către reclamant, sub aspectul că **această normă este incompletă raportat la normele generale care reglementează în domeniu**, pârâțul a reiterat faptul că obiectul de reglementare a OMEC nr. 5.229/2020 este organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, și nu regimul incompatibilităților sau al conflictului de interese al cadrelor didactice. Prevederile acestor norme se completează și cu cele ale art. 5 și 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, aprobat prin OMEC nr. 4.621/2020, și cu cele din Legea educației nr. 1/2011, acte care au stat la baza emiterii normei cenzurate unde sunt descrise în mod detaliat aceste situații juridice.

Cât privește susținerea reclamantului privind **încălcarea principiului egalității de șanse și a celui la un proces echitabil**, pârâțul a subliniat că acest principiu se referă la asigurarea contradictorialității, dreptului la apărare, egalității și că aceste drepturi au fost asigurate, reclamantul beneficiind conform normei supuse cenzurii de dreptul de a prezenta un punct de vedere, de a formula contestații la soluția comisiei de abilitare. Faptul că acesta nu a avut acces la lista privind componența comisiei pentru a stabili însuși starea de incompatibilitate a membrilor nu îl îndreptățește să solicite cenzurarea normei ca fiind nelegală; verificarea conflictului de interese sau a incompatibilității sunt atribuțiile conferite de legislație altor organisme/autorități. Un presupus conflict de interese se soluționează în procedura anterioară analizării dosarului, și nu în cea de fond, respectiv de dezbateri și verificare a acestuia.

Mai mult, pârâțul a evidențiat faptul că Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, aprobat prin Ordinul MEC nr. 4.621/2020, reglementează situațiile conflictului de interese și regimul incompatibilităților, iar membrii CNATDCU care se află în această situație notifică acest fapt președintelui CNATDCU, președintelui panelului sau președintelui comisiei de specialitate, după caz, și nu iau parte la evaluare sau la adoptarea deciziei prin vot.

Cât privește susținerea reclamantului privind **încălcarea dreptului la recuzare**, pârâțul a arătat că instanța de control constituțional a hotărât că: „... *garanțiile unui proces echitabil, instituite prin art. 6 din Convenție, nu sunt aplicabile în procedura de soluționare a cererii de recuzare, întrucât acest text se referă exclusiv la soluționarea în fond a cauzei, el nefiind aplicabil unei proceduri derivate, cu caracter derogatoriu, astfel cum este recuzarea*”.

Referitor la **suspendarea** art. 10 a OMEC nr. 5.229/2020, cu titlu preliminar, pârâtul a adus o serie de precizări teoretice în sensul că suspendarea executării unui act administrativ, astfel cum rezultă din dispozițiile legale relevante, precum și din doctrina și jurisprudența în domeniu, apare ca un caz de excepție față de situația obișnuită, de executorialitate a actului administrativ, derivată din prezumția de legalitate de care se bucură aceste acte. Așadar, în materia executării actelor administrative funcționează principiul executării din oficiu, întrucât a nu executa acte administrative care sunt emise în baza legii echivalează cu a nu executa legea, ceea ce este de neconceput, suspendarea executării constituind excepția de la acest principiu. De asemenea, suspendarea actelor administrative este o garanție a asigurării legalității, dar o garanție ce intervine în cazuri de excepție, în cazuri-limită, rezultând din caracterul excepțional al acestei măsuri.

Invocarea nelegalității unui act administrativ nu poate constitui un caz bine justificat, ci existența unor aspecte de vădită nelegalitate sau de caracter vădit abuziv al actului a cărui suspendare se solicită.

Prin raportare la aceste precizări, pârâtul a susținut faptul de a nu cunoaște componența comisiei de contestație nu poate să fie încadrat ca o justificare în sensul cerut de legiuitor.

De asemenea, pârâtul a învederat instanței că reclamantul nu a argumentat și nu a dovedit nici paguba iminentă care ar justifica suspendarea actului administrativ, suspendare care implică existența unui prejudiciu material viitor, dar previzibil cu evidență, sau perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public.

În acest sens, pârâtul a învederat că actul normativ supus cenzurii instanței nu perturbă funcționarea serviciului public, ci chiar asigură desfășurarea activității comisiilor CNATDCU de evaluare în vederea acordării atestatului de abilitare.

În concluzie, pârâtul a reiterat faptul că emiterea ordinelor s-a făcut în forma și cu procedura prevăzută de lege, se bucură de prezumția de legalitate și că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de lege pentru anularea sau suspendarea lor.

În drept, pârâtul a invocat prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr. 681/2011, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 554/2004 și ale OMEC nr. 5.229/2020.

În probatoriu, pârâtul a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

La primul termen de judecată din data de 13.05.2021, reclamantul X și-a precizat/modificat acțiunea, arătând, în ședință publică, că, deși prin cererea de chemare în judecată a invocat doar un prejudiciu moral, va suferi însă și „un prejudiciu material ce constă în indemnizația de conducător de doctorat”, iar „pe baza atestatului de abilitare ar putea obține un post de profesor universitar”.

Prin **Încheierea de ședință din data de 13.05.2021** i s-a pus „în vedere reclamantului să depună la dosar în formă scrisă modificările aduse acțiunii, susținute în ședință publică”, iar **reclamantul s-a conformat dispoziției instanței de judecată, dezvoltând, în scris, cele menționate în ședință publică, precizând totodată că înscrisul cuprinde și răspunsul la întâmpinarea pârâtului, arătând următoarele:**

În precizarea obiectului cererii, reclamantul a susținut că nu a atacat în tot actele administrative normative, ci doar acele dispoziții nelegale și prejudiciabile.

Astfel, din Ordinul MEC nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 123 bis din 15 februarie 2017, **dispozițiile nelegale și prejudiciabile atacate pentru nelegalitate din**

Ordinul MEC nr. 6.129/2016, ce fac obiectul prezentei acțiuni în anulare și, respectiv, suspendare, se află în anexa nr. 24 — Comisia de Științe Juridice la pct. 2 — Standarde minimale, criteriul CI — Performanță fond, liniuțele a doua și a treia, după cum urmează:

„— două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului V în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster).

— Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare*

* Rute alternative

1. membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare

2. participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale.”

Pe de altă parte, din Ordinul MEC nr. 5.229/2020 de aprobare a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 783 din 27 august 2020, **dispoziția nelegală și prejudiciabilă din Ordinul MEC nr. 5.229/2020, ce face obiectul prezentei acțiuni în anulare și, respectiv, suspendare, este cea de la art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin respectivul ordin, conform căreia:**

„Se află în situația de conflict de interese persoana implicată în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, în cazurile în care: a) este soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea inclusiv; b) a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate.”

În motivarea modificării acțiunii reclamantul a arătat că, pe lângă prejudiciul moral, mai important și mai grav este prejudiciul material încercat, ce constă în următoarele:

— remunerația pe care o pierde ca urmare a faptului că nu i se permite în mod nelegal să conducă doctorate, conducere care presupune, de plano, deținerea atestatului de abilitare;

— remunerația pe care o pierde ca urmare a faptului că nu poate obține gradul de profesor universitar, cu remunerația aferentă, deoarece, potrivit art. 2 din Ordinul MEC nr. 6.129/2016, „standardele minimale de acceptare a dosarului pentru obținerea atestatului de abilitare sunt identice cu standardele de acordare a titlului de profesor universitar”. De asemenea, potrivit art. 166 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, „pot fi conducători de doctorat [...] persoanele care au obținut atestatul de abilitare”.

Reclamantul a învederat că prejudiciul material mai sus menționat se încadrează în definiția pagubei iminente de la art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, respectiv prejudiciul material viitor și previzibil.

Astfel, prejudiciul este previzibil întrucât fără atestatul de abilitare nu pot fi obținute respectivele remunerații.

Prejudiciul încercat este cert, deoarece, odată obținut atestatul de abilitare, înscrierea într-o școală doctorală devine o simplă formalitate.

Cu privire la „perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”, condiție prevăzută în definiția pagubei iminente de la art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, reclamantul a

apreciat că nu este aplicabilă, deoarece este alternativă primei, mai sus citată, acesta fiind sensul sintagmei „sau, după caz” dintre cele două teze ale textului legal.

În continuare, ca răspuns la întâmpinarea pârâtului minister al educației, fost al educației și cercetării (MEC), reclamantul a opinat că standardele minimale atacate nu asigură tuturor candidaților posibilitatea îndeplinirii acestora sau certitudinea încadrării corecte de evaluator.

În ciuda celor afirmate de pârât, reclamantul a susținut că greutatea îndeplinirii acestor condiții (standarde) este dată de faptul că nu are la bază o verificare a cunoștințelor candidatului, ci alte criterii, cum ar fi conexiunile candidatului. În acest sens, reclamantul a subliniat că a participat la data înscrierii la examenul de abilitare în trei proiecte de cercetare (în prezent, într-un al patrulea proiect, finanțat prin POCA, implementat prin CSM), precum și în două comisii de redactare a unor proiecte de acte normative.

Pentru edificare cu privire la interpretările subiective și incoerente ale comisiei de validare CNATDCU, reclamantul a depus anexat prezentei o copie a acțiunii prin care a cerut emiterea ordinului de abilitare, acțiune ce face obiectul Dosarului nr. 1.245/2/2021 aflat pe rolul Curții de Apel București Secția a VIII-a contencios administrative și fiscal.

În plus, reclamantul a reiterat că nici membrii CNATDCU nu se pot pune de acord între ei cum se interpretează standardele privind participarea în programe de cercetare și în comisii de redactare a unor acte normative, ceea ce înseamnă că acestea sunt neclare și neprevizibile.

Referitor la afirmația MEC cum că membrii comisiei de evaluare întocmesc rapoarte individuale tocmai pentru a înlătura orice urmă de subiectivism, reclamantul a apreciat că aceasta este contrazisă chiar de realitatea propriei situații.

Astfel, a arătat că, primind dosarul de abilitare, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a desemnat 3 (trei) evaluatori, care să îl analizeze potrivit art. 24 alin. (1) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020. Două dintre referatele individuale de evaluare au fost întocmite în data de 10.XII.2020/10.12.2020 (au aceeași dată, dar scrisă diferit), iar al treilea în data de 14.12.2020. În baza lor, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a întocmit, potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași metodologie, Referatul sintetic din 12.XII.2020, cu propunerea de neacordare a atestatului de abilitare. Referatul sintetic cu propunerea de neacordare a fost aprobat de comisia — științe juridice, a cărei rezoluție a fost apoi însușită de consiliul general al CNATDCU, ce a emis, în acest sens, Decizia din 16.12.2020.

Reclamantul a susținut că, deși referatul sintetic al președintelui comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice trebuia întocmit pe baza tuturor celor 3 (trei) referate individuale de evaluare întocmite de evaluatori, referatul sintetic al președintelui comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice poartă data de 12.XII.2020, care este anterioară datei întocmirii celui de-al treilea referat individual de evaluare, în 14.12.2020.

Cu privire la susținerea privind independența MEC, reclamantul a învederat că aceasta nu există, atât prin faptul că evaluatorii nu sunt numiți aleatoriu, ci sunt desemnați de președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, cât și prin faptul că acesta din urmă ajunge să ignore unul dintre referate, antepunându-se, fără ca plenul comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice sau, mai departe, panelul sau al consiliul general al CNATDCU să aibă vreo obiecție.

Cât privește nelegalitatea art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul MEC

nr. 5.229/2020, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 783 din 27 august 2020, reclamantul a subliniat că organismele și autoritățile invocate de MEC în întâmpinare verifică eventualele conflicte de interese în care se află membrii CNATDCU în raport cu respectivele organisme și autorități, nu în raport cu candidatul, precum cazul dedus judecării, aceste cazuri de conflict de interese neapărând reglementate în metodologia ordinului parțial atacat.

Cu privire la Decizia CCR nr. 84 din 27 februarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) din Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial nr. 560 din 4 iulie 2018, reclamantul a susținut că nu există nicio legătură între nelegalitatea invocată de către acesta prin cerere și decizia instanței de contencios constituțional.

De asemenea, cu privire la jurisprudența ICCJ invocată de către pârâtul MEC, reclamantul a susținut că aceasta nu exclude alte cazuri de suspendare, exemplele menționate în întâmpinare fiind enunțative.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 204 și art. 201 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ.

La data de 23.06.2021 (filele 79—81 vol. II), **pârâtul Ministerul Educației** a formulat **concluzii scrise**, prin care a solicitat, pe de o parte, respingerea ca tardiv formulată a cererii modificatoare formulate de reclamantul X, iar, pe de altă parte, respingerea

Prin Încheierea din data de 23.06.2021, Curtea a respins excepția tardivității cererii modificatoare, cu motivarea că, avându-se în vedere mențiunile din încheierea *de la primul termen de judecată*, din data de 13.05.2021, din care rezultă că reclamantul și-a modificat acțiunea la primul termen de judecată, doar depunerea, în suficiente exemplare, în formă scrisă, și comunicarea fiind ulterioară către partea pârâtă, se impune respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

În cauză, în conformitate cu prevederile art. 255—258 din noul Cod de procedură civilă, s-a administrat proba cu înscrisurile depuse de părți la dosar.

Curtea de Apel București s-a constatat legal sesizată și competentă material să soluționeze prezenta acțiune, date fiind prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă și art. 10 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată.

Examinând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că reclamantul X a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara (UVT) în data de 28.03.2019. După 13 luni de la data susținerii tezei, comisia de abilitare formată din trei profesori universitari abilitați doctoral în domeniul Drept comercial, în care reclamantul a cerut abilitarea, au întocmit raportul de evaluare, cu propunerea de acordare a atestatului de abilitare (care ar conferi reclamantului vocația de a conduce doctorate).

În conformitate cu procedura de abilitare doctorală, reglementată de Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, dosarul de abilitare, conținând și raportul de evaluare al comisiei de abilitare, a fost trimis Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) în vederea validării.

Primind dosarul de abilitare, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a desemnat 3 (trei) evaluatori, care să îl analizeze potrivit art. 24 alin. (1) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020. Două dintre referatele individuale de evaluare au fost întocmite în data de 10.12.2020, iar al treilea în data de 14.12.2020.

În baza lor, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a întocmit, potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași metodologie, Referatul sintetic din 12.12.2020, cu propunerea de neacordare a atestatului de abilitare.

Referatul sintetic cu propunerea de neacordare a fost aprobat de comisia — științe juridice, a cărei rezoluție a fost apoi însușită de consiliul general al CNATDCU, care a emis, în acest sens, Decizia din 16.12.2020.

Considerând că neacordarea atestatului de abilitare a fost determinată de existența unor criterii lipsite de precizie și claritate, care conferă CNATDCU posibilitatea de a acorda atestatul de abilitare (respectiv, de a respinge acordarea lui) în mod absolut discreționar, **reclamantul X**, pe lângă contestarea separată a Deciziei CNATDCU din 16.12.2020, **a formulat plângere prealabilă, adresată pârâtului Ministerul Educației la data de 16.03.2021**, solicitând revocarea/anularea în parte a Ordinului Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, precum și revocarea/anularea în parte a Ordinului Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin. Suspendă executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma dispozițiilor legale incidente și a pozițiilor exprimate de părți, Curtea constată că acțiunea reclamantului este întemeiată în parte, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Conform legii, abilitarea reprezintă certificarea calității unei persoane de a conduce lucrări de doctorat. Atestatul de abilitare este acordat prin ordin al ministrului educației, la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU).

Potrivit art. 219 din Legea educației naționale nr. 1/2011, CNATDCU propune un set de standarde minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, standarde care se adoptă prin ordin al ministrului educației.

Procedura de abilitare este descrisă la art. 300 din Legea nr. 1/2011 și aceasta constă în: a) redactarea unei teze de abilitare; b) susținerea publică a tezei de abilitare în fața unei comisii de specialitate numite de CNATDCU și formate din cel puțin 3 persoane, care au calitatea de conducător de doctorat, în țară sau în străinătate; c) admiterea tezei de abilitare în urma susținerii publice; d) obținerea atestatului de abilitare.

Teza de abilitare relevă capacitățile și performanțele didactice și de cercetare. Teza prezintă în mod documentat realizările profesionale obținute ulterior conferirii titlului de doctor în știință, care probează originalitatea și relevanța contribuțiilor academice, științifice și profesionale și care anticipează o dezvoltare independentă a viitoarei cariere de cercetare și/sau universitare.

Potrivit prevederilor art. 300 alin. (3) din aceeași lege, pot susține examenul de abilitare numai persoanele care au titlul de doctor în știință și care îndeplinesc standardele minimale propuse de către CNATDCU și aprobate prin ordin.

Standardele minimale sunt aprobate prin OMECS nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din

învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare.

Organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare sunt reglementate la anexa nr. 1 la OMEC nr. 5.229/2020 privind aprobarea metodologiilor referitoare la acordarea atestatului de abilitare, acordarea titlului de doctor, precum și la soluționarea sesizărilor cu privire la nerespectarea standardelor de calitate sau de etică profesională, inclusiv cu privire la existența plagiatului, în cadrul unei teze de doctorat.

Potrivit art. 1 din OMEC nr. 5.229/2020, acordarea atestatului de abilitare este propusă de CNATDCU și este aprobată prin ordin al ministrului educației, în conformitate cu prevederile art. 300 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare.

Prin urmare, actele administrative atacate în prezenta cauză reglementează modalitatea juridică de organizare a executării și de executare în concret a prevederilor legii primare, respectiv art. 166, 219 și 300 din Legea nr. 1/2011.

În esență, reclamantul consideră că normele menționate din ordinele atacate instituie criterii lipsite de precizie și claritate, care conferă CNATDCU posibilitatea de a acorda atestatul de abilitare (respectiv, de a respinge acordarea lui) în mod absolut discreționar, ceea ce i-a produs o vătămare evidentă, constând în întocmirea referatului sintetic cu propunerea de neacordare a atestatului de abilitare și emiterea Deciziei CNATDCU din 16.12.2020 (atacate în mod separat).

În susținerea acțiunii, reclamantul, pe de o parte, a expus argumentele care demonstrează, în opinia sa, caracterul pur discreționar și lipsa de previzibilitate a normelor menționate din ordinele atacate, iar, pe de altă parte, a prezentat două fișe de verificare cu privire la doi candidați care au susținut examenul de abilitare și cărora li s-au emis atestatele de abilitare, unul dintre ei devenind ulterior chiar evaluator CNATDCU.

Astfel, reclamantul arată că a doua și a treia liniuță din cadrul criteriului CI — Performanță, fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, sunt anulabile din cauza lipsei de claritate și precizie, textul legal fiind redactat de așa natură încât să conducă la interpretări subiective și părtinitoare din partea comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice.

Textul legal criticat de la a doua liniuță este următorul: „Standardul pentru profesor universitar, cercetător științific gradul I [...] — două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de o **societate științifică internațională din specializarea candidatului** și publicate în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster)”.

Susține reclamantul că lipsa de claritate și precizie a textului citat la paragraful rezultă din faptul că cei mai mulți dintre termenii folosiți nu se regăsesc la pct. 1 Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24. Nu apare definită „societatea științifică” și cu atât mai puțin cea „internațională”. Legal, termenii în cauză ar trebui definiți și, de asemenea, menționate exemple de societăți științifice din diversele specializări ale științelor juridice, așa cum sunt date exemple de „edituri internaționale de prestigiu”, de „edituri de prestigiu din străinătate” și de „baze de date internaționale recunoscute”.

Reclamantul invocă faptul edificator că, deși este candidat la abilitare în domeniul dreptului comercial, nu știe să existe vreo așa-zisă societate de științe juridice,

națională sau internațională, în domeniul său. Nici măcar o căutare pe Internet după aceste cuvinte-cheie nu relevă vreun rezultat (cu excepția unei asociații studențești din Scoția). Așadar, singurii care apreciază ce este o „societate științifică”, „internațională”, „din specializarea candidatului” (deci toate cele trei elemente ce compun criteriul) sunt membrii comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, în funcție de persoana candidatului la abilitare.

Pe de altă parte, în fișa de verificare a candidatei A. A., care a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept din cadrul Universității din București, în data de 29.03.2019, cu privire la fișa standardelor minimale, s-au indicat următoarele congrese/conferințe internaționale organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu, în care ar fi trebuit să susțină două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională:

1. Conferința Chlanges of Knowledge Society, ed. III, 2009, organizată de Universitatea N. Titulescu, al cărei volum s-a publicat la editura CKS eBook, București

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, universitatea în cauză nu este o societate științifică internațională, iar volumul a fost publicat în România, la Editura Pro Universitaria, al cărei prestigiu este, în opinia reclamantului, mult sub prestigiul editurilor Universul Juridic sau Wolters Kluwer, unde a publicat reclamantul conferințele internaționale ținute la Timișoara, 2015;

2. Conferința Chlanges of Knowledge Society, ed. V, 2011, organizată de Universitatea N. Titulescu și Complutense University

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, niciuna din universitățile în cauză nu se califică a fi o societate științifică internațională. Volumul a fost publicat în România, la Editura Pro Universitaria, al cărei prestigiu este, în opinia reclamantului, mult sub prestigiul editurilor Universul Juridic sau Wolters Kluwer, unde a publicat reclamantul conferințele internaționale ținute la Timișoara, 2015;

3. Colloque anniversaire du „Collège juridique roumain d'études européennes 20 ans et la temps du droit”, 2015.

Referitor la această conferință, reclamantul arată că nu se precizează cine este organizatorul, ci doar că volumul conferinței s-a publicat în Analele Universității București, seria Drept, editura CH Beck.;

4. Congresul Internațional de Drept Comparat al Asociației Internaționale de Drept Comparat, ed. XIX, Viena, 2014

Referitor la această conferință, reclamantul arată că singura care se califică indubitabil, deci insuficient pentru realizarea cerințelor impuse de normele incidente.

5. Conferința „The Procedural Aspects of Application of the Competition Law: European Frameworks”, organizată de Visegrad Fund, Budapesta, 2015

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, fundația în cauză nu este o societate științifică internațională;

6. Conferința „The applicability at national level of art. 101 și (sic!) 102 TFEU” București, organizată de Facultatea de Drept și Consiliul Concurenței, 2014

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, universitatea și instituția publică în cauză nu sunt, niciuna, societăți științifice internaționale;

7. Colloque du groupe de recherche IRJS (Paris I) — Université de Bucarest „Comparaison du projet de réforme du droit français des contrats et du régime de l'obligation, avec le nouveau code civil romain”, Paris, 2015.

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, niciunul din cei doi organizatori nu se califică a fi

o societate științifică internațională. Primul este un institut de cercetare juridică, iar al doilea este o universitate;

8. Colloque du groupe de recherche IRJS (Paris I) — Université de Bucarest „Comparaison du projet de réforme du droit français des contrats et du régime de l'obligation, avec le nouveau code civil romain”, Paris, 2017

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, niciunul din cei doi organizatori nu se califică a fi o societate științifică internațională. Primul este un institut de cercetare juridică, iar al doilea este o universitate;

8. Colloque du groupe de recherche IRJS (Paris I) — Université de Bucarest „Comparaison du projet de réforme du droit français des contrats et du régime de l'obligation, avec le nouveau code civil romain”, Paris, 2018

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, niciunul din cei doi organizatori nu se califică a fi o societate științifică internațională. Primul este un institut de cercetare juridică, iar al doilea este o universitate.

Arată reclamantul că dacă și candidatei A. A. i s-ar fi aplicat aceleași criterii de evaluare care i s-au aplicat și lui, candidata la abilitare nu ar fi obținut atestatul (fișa ei de verificare este disponibilă pe site-ul Facultății de Drept din cadrul Universității din București, la adresa <https://drept.imibuc.ro/dyndoc/admitere/tezeabilitare/Fisa%20de%20verificare%20a%20indeplinirii%20standardelor%20AMA%2017122%20018.pdf>).

Totodată, în anexa la cererea de chemare în judecată, reclamantul a atașat Fișa de verificare a candidatului X, care a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept din cadrul Universității din București, în data de 28.02.2020.

Arată reclamantul că Fișa de verificare a acestui candidat, așa cum este publicată pe pagina de internet a școlii doctorale, nici măcar nu conține fișa standardelor minimale. Dacă se presupune că la criteriul două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională susținute la congrese/conferințe internaționale organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu au fost punctate toate sau o parte din conferințele la care a participat ca speaker și/sau ca moderator, se observă că niciuna nu îndeplinește condiția organizării de către o societate științifică internațională din specializarea candidatului, precum și publicarea comunicărilor în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu: „1. Organizator al Conferinței «Perspective ale NATO asupra chestiunilor actuale de drept internațional», având drept invitat pe șeful departamentului juridic al NATO, Steven Hill, București, Facultatea de Drept, 16 aprilie 2015”. Facultatea de Drept nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului;

„2. Organizator al Conferinței «Acceptarea competenței Curții Internaționale de Justiție», având drept invitat pe ES Peter Tomka, președintele Curții Internaționale de Justiție, București, Facultatea de Drept, 14 iunie 2014”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că nu se precizează organizatorul instituțional, probabil Ministerul Afacerilor Externe, emitentul adevărului de participare;

„3. Organizator al Conferinței «Curtea Penală Internațională — Realizări și provocări — in memoriam Vespasian Pella», având ca invitați pe ES Sang-Hyun Song, președintele Curții Penale Internaționale, și ES Tiina Intelmann, președintele Adunării statelor părți la Curtea Penală Internațională, București, Facultatea de Drept, 17 noiembrie 2013”. Facultatea de Drept nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului;

„4. Organizator al Conferinței «10 Years since the Entry into Force of the Rome Statute of the International Criminal Court»,

având ca invitate pe Awn Shawkat Al-Khasawneh, fost vicepreședinte al Curții Internaționale de Justiție, București, Facultatea de Drept, 17 noiembrie 2012 (pentru cele patru conferințe, Adeverința nr. 528/20.06.2019 emisă de Universitatea din București, Facultatea de Drept)”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, Facultatea de Drept nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului;

„5. Organizator al seminarului «Actualité du droit des mers fermées et semi-fermées», organizat la București, în perioada 30—31 mai 2019, împreună cu Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale și Centre pour le Droit International de Nanterre (Adeverința nr. H2/2.374/20 iunie 2019 emisă de Ministerul Afacerilor Externe)”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, Ministerul de Externe, care atestă participarea, nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului. Centre pour le Droit International de Nanterre este un centru de cercetare și predare al Universității din Paris Nanterre, deschis profesorilor-cercetători, studenților avansați și tuturor celor interesați de dreptul internațional (în sens larg);

„6. Conferința «Romania and the International Court of Justice. 5 years since the Maritime Page | 18 p) eiimitation in the Black Sea», București, 5 februarie 2014”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că nu se precizează organizatorul instituțional, probabil Ministerul Afacerilor Externe, emitentul adeverinței de participare;

„7. Conferința «Rolul Curții Internaționale de Justiție în promovarea statului de drept în relațiile internaționale — In memoriam Demetru Negulescu», București, 29 mai 2015, cu participarea ES Mohammed Bedjaoui, fost președinte al Curții Internaționale de Justiție, și a grefierului Curții Internaționale de Justiție, Philippe Couvreur, București, 29 mai 2015”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, nu se precizează organizatorul instituțional, probabil Ministerul Afacerilor Externe, emitentul adeverinței de participare;

„8. Conferința «România și Curtea Penală Internațională: între aplicarea deplină a Statutului de la Roma și ratificarea Amendamentelor de la Kampala», București, 21 iulie 2014, cu participarea ES Fatou Bensouda, procurorul Curții Penale Internaționale (pentru cele trei conferințe (Adeverința nr. H2-1/5305/28 decembrie 2015 emisă de Ministerul Afacerilor Externe)”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, Ministerul de Externe, care atestă participarea, nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului;

„9. Seminarul «Actualité du droit des mers fermées et semi-fermées», organizat la București, în perioada 30—31 mai 2019, împreună cu Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale și Centre pour le Droit International de Nanterre (Adeverința nr. H2/2.374/20 iunie 2019 emisă de Ministerul Afacerilor Externe)”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, Ministerul de Externe, care atestă participarea, nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului. Centre pour le Droit International de Nanterre este un centru de cercetare și predare al Universității din Paris Nanterre, deschis profesorilor-cercetători, studenților avansați și tuturor celor interesați de dreptul internațional (în sens larg);

„10. Conferința «Viitorul sistemului judiciar al Uniunii Europene»/«The future of the judicial System of the European Union», Iași, 30 mai—1 iunie 2019 (conform Adeverinței nr. K/680/7 iunie 2019 emise de Ministerul Afacerilor Externe).”

Referitor la această conferință, reclamantul arată că, după cum se vede, Ministerul de Externe, care atestă participarea, nu este o societate științifică internațională din specializarea candidatului.

Arată reclamantul că dacă lui X i s-ar fi aplicat criteriile de evaluare în aceeași manieră în care i s-au aplicat și lui, candidatul la abilitare nu ar fi obținut atestatul (fișa lui de verificare este disponibilă pe site-ul Facultății de Drept din cadrul Universității din București, la adresa <http://drept.unibuc.ro/dvn/doc/oferta-educationala/școală—doctorala/2019%20FIS A%20ANEXA%206%20IQN%20GALE A.pdf>).

Curtea, luând în considerare că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi, **a dispus, date fiind calitatea specială și înalta calificare ale destinatarilor ordinelor atacate, pentru a se putea aprecia în mod judicios asupra clarității și preciziei prevederilor atacate, emiterea de adrese către școlile doctorale din cadrul Universității din București, Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Universității „Lucian Blaga” din Sibiu**, cu mențiunea de a indica maniera în care s-au efectuat, în cadrul activității desfășurate, interpretarea și aplicarea termenilor prevederilor din anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua [„o comunicare într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținută la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicată în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster)"] și a treia („Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare. Rute alternative 1. membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare. 2. participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”), criticate în cererea de chemare în judecată formulată de reclamant, cu referire la următoarele aspecte esențiale:

1. — maniera în care s-au efectuat interpretarea și aplicarea sintagmei/termenilor „societate științifică internațională din specializarea candidatului”, respectiv: 1.1 — dacă cerința privind „societatea științifică internațională” a fost considerată îndeplinită în ipoteza în care comunicarea a fost susținută la congrese/conferințe organizate fie **de o universitate din România sau din străinătate, fie de un minister**; 1.2 — dacă a putut fi identificat un număr rezonabil de „societăți științifice internaționale” **în domeniul dreptului comercial**, urmând a fi indicate denumirile celor identificate; 1.3 — dacă prin sintagma „specializarea candidatului” s-a avut în vedere sensul general de „științe juridice” ori ramura dreptului în care s-a solicitat abilitarea;

2. — maniera în care s-au efectuat interpretarea și aplicarea sintagmei/termenilor „publicate în ... secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință implică, **în mod obligatoriu**, ca publicarea să se efectueze **în străinătate**, la o revistă internațională de prestigiu **din străinătate**;

3. — maniera în care s-au efectuat interpretarea și aplicarea sintagmei/termenilor „o comunicare într-o limbă străină de largă circulație internațională”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință se referă doar la comunicările candidatului ori impune

ca toate comunicările participanților, de la toate panelurile (dacă sunt mai multe), să fie susținute într-o limbă străină de largă circulație internațională;

4. — maniera în care s-au efectuat interpretarea și aplicarea sintagmei „*contracte directe de cercetare*”, pe de o parte, sub aspectul cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească proiectul de cercetare și al diferențierii față de realizarea unor volume colective, iar, pe de altă parte, dacă se referă la proiecte finalizate sau doar inițiate/demarate/începute;

5. — maniera în care s-au efectuat interpretarea și aplicarea dispoziției privind „*participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale*”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință se referă: 5.1 — la participarea în comisia de elaborare din cadrul inițiatorului (ministerului/guvernului) sau **doar** la procedura de adoptare parlamentară a unui proiect de lege; 5.2 — fie doar la actul normativ originar/inițial, fie doar la coduri și Constituție, fie la orice act normativ originar/inițial și/sau la orice modificare/completare ulterioară; 5.3 — la caracterul suficient al unei singure participări sau **trebuie** cel puțin două participări în calitate de expert într-o comisie de elaborare a unor proiecte de acte normative;

6. — dacă cele două rute alternative de la a treia liniuță se pot cumula (pentru ipoteza că interpretarea corectă este aceea că nu este suficientă o singură participare în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative), respectiv dacă se poate cumula (i) participarea, în calitate de membru în echipa unui grant sau a unui contract direct de cercetare, cu (ii) participarea în calitate de expert la o comisie pentru elaborarea unui proiect de act normativ, astfel încât criteriul să fie considerat îndeplinit.

În acest context, Curtea precizează că a pus în discuție emiterea unor adrese către comisiile de abilitare constituite la nivelul școlilor doctorale din cadrul a trei universități, cel mai bine clasate în clasamentele internaționale ale universităților, fiind avute în vedere trei universități prin raportare la Clasamentele internaționale ale universităților, și anume: Universitatea din București, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca.

Reclamantul X a solicitat înlocuirea Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca cu Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, având în vedere că președintele Comisiei de Științe Juridice din CNATDCU este cadru didactic în cadrul Universității „Babeș-Bolyai”, obiecțiunea fiind considerată întemeiată de către instanță.

Școlile doctorale din cadrul celor trei universități au comunicat instanței următoarele răspunsuri:

— Universitatea din București — Facultatea de Drept — Școala Doctorală de Drept, cu Adresa nr. 1.078/10.06.2021, a comunicat că „pentru fiecare candidat care depune teza de abilitare se numește o comisie distinctă”, că există o procedură de numire a comisiei de abilitare, arătând în ce constă această procedură, și că potrivit dispozițiilor ordinului atacat „nu doar propunerea de comisie, ci și documentația depusă de candidat sunt supuse aprobării Comisiei de științe juridice de la nivelul CNATDCU”;

— Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, cu Adresa nr. 8.648/4.06.2021, a comunicat că „nu a fost susținută nicio teză de abilitare” și că, prin urmare, „Școala Doctorală de Drept din cadrul IOSUD-AIC nu se poate pronunța” cu privire la maniera în care s-au efectuat, în cadrul activității desfășurate, interpretarea și aplicarea termenilor prevederilor din anexa nr. 24;

— Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu — Institutul de Organizare a Studiilor Doctorale și Postdoctorale, cu Adresa

nr. 2.163/7.06.2021, a comunicat că „în cadrul Școlii Doctorale ... nu a fost depusă nicio solicitare de abilitare ...” și că „în momentul în care vom avea asemenea solicitări vom aplica standardele minimale naționale”, în conformitate cu prevederile ordinului atacat.

Având în vedere răspunsurile cu caracter general primite de la școlile doctorale și calitatea pârâtului de emitent al ordinului atacat (ceea ce implică obligația de a da toate lămuririle necesare), precum și maniera generală, needificatoare, în care a fost redactată întâmpinarea, Curtea, din oficiu, a dispus emiterea unei adrese către pârâtul Ministerul Educației, prin care i s-a solicitat să formuleze și să comunice un punct de vedere oficial privind maniera de interpretare și aplicare avută în vedere la emiterea ordinului atacat, **în concret**, în privința termenilor/prevederilor criticiți/criticate în cererea de chemare în judecată formulată de reclamant, cu referire obligatorie la următoarele aspecte esențiale:

1. — **dacă ați avut în vedere și ați putut identifica un număr rezonabil de „societăți științifice internaționale” în domeniul dreptului comercial, urmând a fi indicate denumirile celor identificate;**

2. — maniera de interpretare și aplicare a sintagmei/termenilor „*societate științifică internațională din specializarea candidatului*”, respectiv: 2.1 — **dacă cerința privind „societatea științifică internațională” este considerată îndeplinită în ipoteza în care comunicarea a fost susținută la congrese/conferințe organizate fie de o universitate din România sau din străinătate, fie de un minister sau o altă autoritate publică;** 2.2 — **dacă prin sintagma „specializarea candidatului” s-a avut în vedere sensul general de „științe juridice” ori ramura dreptului în care s-a solicitat abilitarea;**

3. — maniera de interpretare și aplicare a sintagmei/termenilor „*publicate în ... secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu*”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință implică, **în mod obligatoriu**, ca publicarea să se efectueze **în străinătate**, la o revistă internațională de prestigiu **din străinătate;**

4. — maniera de interpretare și aplicare a sintagmei/termenilor „*o comunicare într-o limbă străină de largă circulație internațională*”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință se referă doar la comunicările candidatului ori impune ca toate comunicările participanților, de la toate panelurile (dacă sunt mai multe), să fie susținute într-o limbă străină de largă circulație internațională;

5. — maniera de interpretare și aplicare a sintagmei „*contracte directe de cercetare*”, pe de o parte, sub aspectul cerințelor pe care trebuie să le îndeplinească proiectul de cercetare și al diferențierii față de realizarea unor volume colective, iar, pe de altă parte, dacă se referă la proiecte finalizate sau doar inițiate/demarate/începute;

6. — maniera de interpretare și aplicare a dispoziției privind „*participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale*”, respectiv dacă s-a apreciat că această cerință se referă: 6.1 — la participarea în comisia de elaborare din cadrul inițiatorului (ministerului/guvernului) sau **doar** la procedura de adoptare parlamentară a unui proiect de lege; 6.2 — fie doar la actul normativ originar/inițial, fie doar la coduri și Constituție, fie la orice act normativ originar/inițial și/sau la orice modificare/completare ulterioară; 6.3 — la caracterul suficient al unei singure participări sau **trebuie** cel puțin două participări în calitate de expert într-o comisie de elaborare a unor proiecte de acte normative;

7. — dacă cele două rute alternative de la a treia liniuță se pot cumula (pentru ipoteza că interpretarea corectă este aceea că nu este suficientă o singură participare în calitate de expert

la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative), respectiv, dacă se poate cumula (i) participarea, în calitate de membru în echipa unui grant sau a unui contract direct de cercetare, cu (ii) participarea în calitate de expert la o comisie pentru elaborarea unui proiect de act normativ, astfel încât criteriul să fie considerat îndeplinit.

Ca răspuns la adresa instanței, comunicată la data de 11.06.2021, pârâtul Ministerul Educației a depus la dosar concluzii scrise la data de 23.06.2021, prin care a arătat, printre altele, că „în ceea ce privește maniera de aplicare a standardelor minimale și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior am solicitat un punct de vedere specialiștilor CNATDCU care până la acest termen nu a fost comunicat”.

Curtea constată că, deși a solicitat, direct sau indirect, relații precise de la emitentul ordinului atacat (Ministerul Educației), de la organul tehnic care a propus standardele minimale în discuție (CNATDCU) și de la entități științifice reprezentative care sunt abilitate legal să aplice standardele minimale menționate (școlile doctorale din cadrul celor trei universități indicate anterior), niciuna dintre aceste instituții/entități nu și-a putut asuma sau prezenta o manieră de interpretare și aplicare coerentă, clară și precisă în privința termenilor/prevederilor criticate/criticate în cererea de chemare în judecată dedusă judecătii în prezenta cauză.

Reclamantul contestă, în primul rând, prevederile cuprinse în anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua [„o comunicare într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținută la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicată în volumul ori pe site-ul congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster)] și a treia („Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare. Rute alternative 1. membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare. 2. participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”).

În raport de cele expuse mai sus, Curtea reține, sub un prim aspect, că în mod întemeiat invocă reclamantul că lipsa de claritate și precizie a textului citat la paragraful anterior rezultă din faptul că cei mai mulți dintre termenii folosiți nu se regăsesc la pct. 1 Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24. Nu apare definită „societatea științifică” și cu atât mai puțin cea „internațională”.

Aspectele de fapt dovedite în speță demonstrează, fără echivoc, că, pentru o aplicare previzibilă a normelor în discuție, termenii în cauză ar trebui definiți și, de asemenea, menționate exemple de societăți științifice din diversele specializări ale științelor juridice, așa cum sunt date exemple de „edituri internaționale de prestigiu”, de „edituri de prestigiu din străinătate” și de „baze de date internaționale recunoscute”.

Curtea observă că reclamantul invocă în mod întemeiat faptul (edificator) că, deși este candidat la abilitare în domeniul dreptului comercial, nu știe să existe vreo așa-zisă societate de științe juridice, națională sau internațională, în domeniul său. Nici măcar o căutare pe internet după aceste cuvinte-cheie nu relevă vreun rezultat (cu excepția unei asociații studențești din Scoția). Așadar, singurii care apreciază ce este o „societate științifică”, „internațională”, „din specializarea candidatului” (deci toate cele trei elemente ce

compun criteriul), sunt membrii comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice, în funcție de persoana candidatului la abilitare.

Mai mult, deși s-a solicitat în mod expres, nu s-a primit un exemplu concret de **societate de științe juridice, națională sau internațională, în domeniul dreptului comercial, de la emitentul ordinului atacat (Ministerul Educației), de la organul tehnic care a propus standardele minimale în discuție (CNATDCU) și de la entități științifice reprezentative care sunt abilitate legal să aplice standardele minimale menționate (școlile doctorale din cadrul celor trei universități indicate anterior).**

Curtea constată, deci, că sunt întemeiate criticile reclamantului cu privire la cerința prevăzută de normele atacate referitoare la conferința internațională *organizată de o societate științifică internațională din specializarea candidatului*, de la liniuța a doua din cadrul pct. 2 — Standarde minimale, **cu atât mai mult cu cât cerința contrazice definiția conferinței internaționale de la pct. 1 — Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24**, conform căreia prin aceasta „se înțelege o reuniune științifică organizată în țară/străinătate, desfășurată integral în limbă/limbi de largă circulație internațională, având o tematică științifică de interes internațional punctual prestabilită și un comitet internațional de selecție științifică a comunicărilor”. După cum se observă, această definiție nu conține nimic despre organizator, mai ales că, potrivit indicatorului I 16, inclusiv candidatul poate fi organizator de conferințe naționale și internaționale, organizare care se punctează separat de participarea (speaker sau key note speaker) și moderarea de la indicatorul 117.

Maniera de reglementare din normele menționate conferă, într-adevăr, caracter întemeiat susținerii reclamantului potrivit căreia comisia de specialitate CNATDCU — științe juridice interpretează în mod arbitrar, în funcție de persoana candidatului, alte noțiuni care sunt clare, dar corelate cu cele contestate conduc la sensuri multiple, precum cele privind locul unde trebuie publicate lucrările conferinței/congresului internațional. Exemplul reclamantului este elocvent în acest sens. În referatul sintetic al președintelui comisiei de specialitate — științe juridice (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3) se preia concluzia unuia din referatele individuale de evaluare cum că „nu este întrunit criteriul a două conferințe cu publicarea în străinătate a rezultatelor”.

În contextul în care normele atacate nu reglementează precis o interdicție sau o activitate permisă, reclamantul susține întemeiat că ele conduc la situații contradictorii cu privire la chestiuni esențiale, în care unor candidați să nu le fie recunoscute comunicări susținute în cadrul unor conferințe/congrese internaționale pe motiv că nu au fost publicate în străinătate, iar altora da, ceea ce denotă subiectivismul și arbitrarul în interpretare pe care le generează normele. Din textul legal nu transpare vreo obligație exclusivă de publicare în străinătate a comunicărilor susținute în cadrul conferinței/congresului internațional(e). Variantele de publicare sunt alternative (aceasta este semnificația gramaticală a barei diagonale), iar una dintre ele este publicarea în volumul ori pe site-ul congresului (conferinței), adică și în România. În plus, publicarea pe un site este automat internațională, internetul fiind ubicuu, ceea ce face irelevantă țara în care se află terminalul de pe care face publicarea pe site (postarea).

De asemenea, reclamantul susține întemeiat că o altă chestiune care generează interpretări subiective ale comisiei de specialitate — științe juridice este înțelesul noțiunii de „revistă internațională de prestigiu”, ca primă variantă de publicare a comunicărilor susținute la conferințe/congrese internaționale. În cazul său, comisia de specialitate — științe juridice a susținut că revista ar trebui să fie din străinătate, deși din text rezultă că secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu nu

ar trebui interpretată ca pe o obligație de publicare în străinătate, deoarece o revistă internațională poate fi, desigur, o revistă din România în care publică și autori străini, nu în mod obligatoriu o revistă dintr-o țară străină.

Ca și în cazul societății științifice internaționale din specializarea candidatului, termenul de „revistă internațională de prestigiu” este nedefinit, pentru a lăsa loc de aprecieri subiective părintoare.

În acest context, Curtea precizează că, neîndoielnic, există reviste internaționale de prestigiu unanim recunoscute, dar pot exista și reviste internaționale de prestigiu care, cel puțin temporar sau pentru chestiuni punctuale, să facă obiectul unor contestări, ceea ce conduce la concluzia certă că o normă previzibilă trebuie fie să indice expres revistele internaționale de prestigiu, cum ordinul atacat procedează în cazul altor noțiuni ori sintagme relevante, fie să stabilească un criteriu de diferențiere de cele care nu sunt considerate reviste internaționale de prestigiu.

În acest sens, Curtea observă că termeni precum „edituri internaționale de prestigiu”, „edituri de prestigiu din străinătate” (de exemplu, cele din Republica Moldova nu sunt considerate a fi din străinătate) sau „baze de date internaționale recunoscute” sunt bine definiți, iar unii chiar însoțiți de enumerări, *exemplificative sau limitative*.

Or, singura definiție a termenului „revistă” de la pct. 1 — Definiții, condiții și proceduri al anexei nr. 24 este, alături de definițiile mai sus indicate, cea a „revistei științifice de prestigiu în domeniul științelor juridice”, conform căreia o astfel de revistă poate fi „din țară sau din străinătate”, ceea ce este un argument în plus că publicarea s-ar putea face și într-o revistă din România.

De asemenea, Curtea constată că reclamantul a demonstrat caracterul imprevizibil sau lipsa de precizie necesară și în ceea ce privește a treia liniuță din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016.

Ruta principală a acestui criteriu este aceea de director/responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare.

Astfel, maniera de reglementare a contractelor de cercetare a reprezentat în cazul dosarului de abilitare al reclamantului un motiv de interpretare subiectivă.

Reclamantul a depus la respectivul dosar, pentru a complini această a treia liniuță, un proiect internațional de cercetare realizat în cadrul Center for International Legal Studies (CILS), Salzburg, Austria. Proiectul a fost acceptat de comisia de abilitare constituită la nivelul Școlii doctorale de la Facultatea de Drept a UVT (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3), însă, prin Referatul individual de evaluare din 10.12.2020 (atașat prezentei acțiuni ca anexa 3), evaluatorul din procedura de validare precizează despre proiectul CILS, Salzburg, Austria, că „standardul privind proiectele de cercetare nu pare să fie întrunit, în fișa de verificare figurând un singur proiect, aparent discutabil a fi calificat ca proiect de cercetare, câtă vreme adevărul anexată indică participarea la un volum colectiv, iar nu un proiect propriu-zis de cercetare”.

După cum se observă, în procedura de validare evaluatorul individual are „dubii” și „aparențe” ce devin certitudini și, deci, obstacole legale insurmontabile, avute în vedere, ulterior, de președintele comisiei de specialitate — științe juridice și, mai departe, de consiliul general al CNATDCU. Rezultatul proiectului de cercetare a fost valorificat prin publicare, ceea ce este un supliment, și nu un substitut al cercetării, însă acest lucru creează probleme de interpretare, în procedura de validare, comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice.

A doua rută alternativă la criteriul privind grantul de cercetare sau contractul de cercetare directă este „participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”.

Reclamantul a prezentat câte o adevărită emisă de Ministerul Finanțelor Publice (MFP) care atestă că subsemnatul am participat, ca expert, în comisiile de redactare a două acte normative. Unul dintre aceste acte — și singurul luat în discuție (nu se știe de ce al doilea a fost ignorat) — se referă la un proiect de lege de aprobare a unei ordonanțe de urgență de modificare și completare a Codului de procedură fiscală.

Reclamantul susține că a participat efectiv la redactarea textelor normative, în comisia de elaborare din cadrul inițiatorului. Nu a participat și nu a afirmat niciodată că aș fi participat la procedura de adoptare a acestor proiecte în Parlament. CNATDCU, în referatul președintelui comisiei de specialitate — științe juridice, a confundat procedura de elaborare în comisia de experți constituită la nivelul inițiatorului (MFP) cu procedura de adoptare parlamentară a unui proiect de lege. Probabil că președintele comisiei de specialitate — științe juridice a făcut această confuzie deoarece nu a înțeles critica acestui element făcută de evaluatorul care a întocmit Referatul independent din 10.12.2020, din care a preluat, evaluatorul referindu-se la cu totul altceva.

Curtea apreciază că reclamantul susține întemeiat că dacă nici președintele comisiei de specialitate — științe juridice nu a înțeles critica evaluatorului, înseamnă că textul legal are o problemă de claritate și precizie chiar și pentru redactorii lui.

Totodată, Curtea constată că reclamantul a demonstrat că maniera de reglementare face ca evaluatorul individual, la rândul său, să aibă o interpretare a textului legal care, practic, duce la neaplicarea acestuia.

Evaluatorul care a propus prin Referatul individual din 10.12.2020, pct. 3 teza a II-a, respingerea rutei alternative a participării subsemnatului ca expert în comisia de elaborare a Legii nr. 505/2006 de aprobare cu modificări și completări a O.U.G. nr. 35/2006 de modificare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală (element acceptat de comisia de abilitare) s-a referit la faptul că prin „cod” s-ar înțelege doar codul original — în cazul de față, O.G. nr. 92/2003 —, nu și amendările sale ulterioare. Totuși, chiar indicatorul I 22, pe ultima coloană, prevede că punctajul este „pe proiect de act normativ” (nu pe Constituție sau pe cod).

Evaluatorul respectiv nu a ținut cont de faptul că criteriul CI — Performanță de fond cere „participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative”. Deci criteriul trebuie să aibă în vedere elaborarea oricărui acte normative, nu neapărat a unor coduri. Menționarea codurilor, a Constituției ș.a. apare (doar) în standardele generale, la punctaj (indicatorul I 22), acordându-se 2 (două) puncte pentru un cod specializat, precum Codul de procedură fiscală, ca și pentru orice „alte acte normative”.

O a doua neclaritate a celei de a treia liniuțe din cadrul criteriului CI — Performanță fond al punctului 2 — Standarde minimale al anexei nr. 24 — Comisia de Științe Juridice, anexă aprobată prin Ordinul MEC nr. 6.129/2016, este următoarea: dacă apare ca suficientă una sau trebuie cel puțin două participări în calitate de expert într-o comisie de elaborare a unor proiecte de acte normative. Din lectura actului normativ rezultă că acolo unde a dorit să indice mai multe acțiuni legiuitorului a făcut-o: „membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare” (ruta alternativă anterioară) sau „două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională” (liniuța anterioară). Or, odată ce, în cazul participării, ca expert, la elaborarea unor proiecte de acte

normative, simpla folosire a pluralului nu ar trebui să fie de natură a duce la concluzia că ar fi nevoie de cel puțin două astfel de participări. Altfel spus, atunci când legiuitorul a dorit să specifice numărul unei pluralități de acțiuni, a făcut-o indicând numărul în mod expres.

O a treia neclaritate este dacă cele două rute alternative de la a treia liniuță a pct. 2 — Standarde minimale criteriul CI — Performanță fond se pot cumula (mai ales dacă interpretarea corectă la a doua neclaritate, de la paragraful de mai sus, este aceea că nu este suficientă o singură participare în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative). Adică, dacă se poate cumula (i) participarea, în calitate de membru în echipa unui grant sau a unui contract direct de cercetare, cu (ii) participarea, în calitate de expert la o comisie pentru elaborarea unui proiect de act normativ, astfel încât criteriul să fie considerat îndeplinit.

Astfel, deși reclamantul apreciază argumentat că nu există vreo incompatibilitate între cele două calități și că acestea ar putea fi cumulate, unul din evaluatorii individuali ai dosarului său de abilitare s-a arătat foarte sceptic, în Referatul individual de evaluare din 14.12.2020, de posibilitatea cumulului. Or, scepticismul denotă că și până și evaluatorul membru CNATDCU are o problemă de înțelegere a normei administrative supusă interpretării și aplicării.

Sub un al doilea aspect, reclamantul a contestat și Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa 1 la acest ordin, dispoziții care prevăd că:

„Art. 10. — *Se află în situația de conflict de interese persoana implicată în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, în cazurile în care:*

a) **este soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea inclusiv;**
b) **a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate.**”

Din analiza acestor dispoziții legale rezultă, fără echivoc, că dispoziția de la lit. a) este lipsită vădit de precizie și claritate, întrucât nu indică cealaltă persoană sau celelalte persoane cu privire la care nu trebuie să existe relația de rudenie sau de afin (a persoanei implicate în procedura de evaluare).

În schimb, în cazul dispoziției de la lit. b), Curtea nu identifică vicii de reglementare sub aspect clarității și preciziei, astfel că se înlătură toate susținerile reclamantului sub acest aspect.

În adoptarea soluției, Curtea are în vedere că, în jurisprudență, Înalta Curte de Casație și Justiție și Curtea Constituțională au invocat standardele de claritate și previzibilitate impuse de legislația națională și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat importanța asigurării respectării cerinței de *previzibilitate a legii*, instituind în acest sens și o serie de repere pe care legiuitorul național trebuie să le aibă în vedere pentru asigurarea acestor exigențe. Astfel, în unele cauze, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că „nu poate fi considerată ca „lege” decât o normă enunțată cu suficientă precizie, pentru a permite individului să-și regleze conduita. „*Individul trebuie să fie în măsură să prevadă consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat*”, sens în care „o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanța de specialitate — să își corecteze conduita” și atunci când „oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice” <https://lege5.ro/gratuit/ge3dqmrrgiya/cerinta-previzibilitatii-legii-abordari-in-practica-curtii-constitutionale-si-institutiei-avocatul-poporului> — N2. Sub acest aspect, principiul securității juridice se corelează cu un alt principiu, dezvoltat în dreptul comunitar,

și anume principiul încrederii legitime. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene (de exemplu, cauzele *Facini Dori c. Recre*, 1994, *Foto-Frost c. Hauptzollant Lübeck. Ost*, 1987), principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă; de asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea. În studiul noțiunii de previzibilitate a fost avută în vedere și întinderea acesteia. Întinderea noțiunii de previzibilitate depinde astfel, într-o largă măsură, de conținutul textului respectiv, de domeniul la care se referă și, de asemenea, de numărul și de calitatea destinatarilor săi.

Sub un al treilea aspect, referitor la cererea de suspendare a executării actelor atacate, **examinând actele și lucrările cauzei**, Curtea apreciază următoarele:

Curtea reține că, în general, un act administrativ se bucură de prezumția de legalitate, care la rândul său se bazează pe prezumția autenticității și veridicității, fiind el însuși titlu executoriu.

Principiul legalității actelor administrative presupune însă atât ca autoritățile administrative să nu încalce legea, cât și ca toate deciziile lor să se întemeieze pe lege. El impune, în egală măsură, ca respectarea acestor exigențe de către autorități să fie în mod efectiv asigurată.

Prin urmare, în procesul executării din oficiu a actelor administrative trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare, iar legea trebuie să furnizeze individului o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

Tocmai de aceea, suspendarea executării actelor administrative trebuie considerată ca fiind în realitate un eficient instrument procedural aflat la îndemâna autorității emitente sau a instanței de judecată, pentru a asigura respectarea principiului legalității, fiind echitabil ca, în cazuri justificate, atât timp cât autoritatea publică sau judecătorul se află în proces de evaluare, acestea să nu își producă efectele asupra celor vizați.

În considerarea celor două principii incidente în materie — al legalității actului administrativ și al executării acestuia din oficiu — suspendarea executării constituie însă o situație de excepție, aceasta putând fi dispusă numai în cazurile și în condițiile expres prevăzute de lege.

Potrivit art. 15 în referire la art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, odată cu cererea adresată instanței competente pentru anularea, în tot sau în parte, a actului atacat, sau în mod separat, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la soluționarea definitivă a cauzei.

Din analiza prevederilor art. 15 în referire la art. 14 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, rezultă fără echivoc că pentru a se dispune suspendarea executării actului administrativ/actului administrativ juridicțional trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele trei condiții:

— în primul rând, existența unui caz bine justificat în sensul art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, potrivit căruia sintagma „cazuri bine justificate” desemnează „împrejurările legate de starea de fapt și de drept, care sunt de natură să creeze o îndoială serioasă în privința legalității actului administrativ”;

— în al doilea rând, suspendarea executării actului administrativ să fie necesară pentru prevenirea unei pagube iminente în sensul art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, conform căruia „pagubă iminentă — prejudiciul material viitor și previzibil sau, după caz, perturbarea previzibilă gravă a funcționării unei autorități publice sau a unui serviciu public”;

— în al treilea rând, să fie formulată acțiunea în anularea actului atacat (în cauză, evident, această cerință este îndeplinită).

Or, în cauză, Curtea constată că **existența cazului bine justificat**, în sensul art. 2 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, rezultă, **în mod evident**, din faptul stabilirii emiterii nelegale a lor.

În ceea ce privește îndeplinirea condiției privind paguba iminentă, Curtea constată că aceasta rezultă, fără echivoc, pe de o parte, din raportarea la remunerația pe care reclamantul o pierde ca urmare a faptului că nu i se permite să conducă doctorate, conducere care presupune, *de plano*, deținerea atestatului de abilitare, iar, pe de altă parte, din raportarea la remunerația pe care reclamantul o pierde ca urmare a faptului că nu poate obține gradul de profesor universitar.

Pentru ansamblul acestor considerente, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite acțiunea și va anula în parte Ordinul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, precum și Ordinul Ministerului

Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

Totodată, în temeiul art. 15 în referire la art. 14 din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, va suspenda, pe de o parte, executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, iar, pe de altă parte, executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

De asemenea, va respinge în rest acțiunea precizată/modificată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea precizată/modificată formulată de reclamantul X în contradictoriu cu pârătul Ministerul Educației, cu sediul în București, sectorul 1, Gen. H.M. Berthelot nr. 28—30, cod poștal 010168.

Anulează în parte Ordinul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia.

Anulează în parte Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

Suspendă executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia.

Suspendă executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

Respinge în rest acțiunea precizată/modificată.

Cu drept de recurs în termen de 5 zile de la comunicare în privința soluției date cererii de suspendare a executării ordinelor atacate.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare în privința soluției date cererii de anulare.

Recursurile se pot depune la Curtea de Apel București — Secția a VIII-a CAF.

Pronunțarea se face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin. (2) din Codul de procedură civilă, astăzi, 29.06.2021.

Președinte

X

Grefier

X

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 3.982 Ședința publică din 20 septembrie 2023

Dosar nr. 1.751/2/2021

Președinte X — judecător
X — judecător
X — judecător
X — magistrat-asistent

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă intimatul-reclamant X personal, lipsind recurentul-pârât Ministerul Educației.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de recurentul-pârât Ministerul Educației împotriva Sentinței nr. 1.028 din 29 iunie 2021 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

S-a făcut referatul cauzei de către magistratul-asistent, care învederează că în prezenta cauză sunt formulate, cu respectarea termenului legal, două recursuri de către Ministerul Educației, unul împotriva soluției de suspendare, iar cel de-al doilea împotriva soluției pronunțate pe fond, primul recurs fiind

întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, iar cel de-al doilea fiind întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă. De asemenea, intimatul a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Nemaifiind alte cereri de formulat și excepții de soluționat, Înalta Curte, în conformitate cu dispozițiile art. 392 din Codul de procedură civilă, declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra recursurilor, în primul rând asupra recursului vizând soluția de suspendare, iar în al doilea rând asupra recursului declarat împotriva soluției pronunțate pe fondul cauzei.

Intimatul-reclamant, având cuvântul, în ceea ce privește recursul formulat împotriva soluției de suspendare, arată că s-a invocat lipsa sa de interes, întrucât a obținut abilitarea doctorală.

Or, dat fiind că la acest moment se află într-o procedură de obținere a gradului de profesor universitar, căreia i se aplică aceleași standarde minimale prevăzute în OMEC nr. 6.129/2016, susține că are în continuare interes în a susține suspendarea.

Cât privește recursul pe fondul cauzei, învederează că instanța de fond a urmărit să clarifice respectivele standarde, formulând un set de 10 întrebări adresate Ministerului Educației, CNATDCU, precum și unor reputeate școli doctorale, întrebări la care nu s-a oferit un răspuns concret.

Deși prin recursul formulat se susține că această chestiune este clară, cu toate acestea nu se face niciun fel de clarificare, nerăspunzându-se la niciuna dintre cele 10 întrebări.

Pentru aceste motive, înțelege să susțină în continuare motivele de anulare OMEC nr. 6.129/2016.

În ceea ce privește art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, susține că se încalcă dispozițiile Codului de procedură civilă vizând conflictul de interese, reglementându-se doar situația unei relații de prietenie, nu și de dușmănie.

Solicită respingerea recursului, învederând că nu are cheltuieli de judecată.

Înalta Curte, luând act de susținerile părților, în conformitate cu dispozițiile art. 394 din Codul de procedură civilă, declară închise dezbaterile și rămâne în pronunțare asupra recursului promovat.

ÎN ALTA CURTE

asupra recursului de față,

din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

1. **Circumstanțele cauzei. Cererea de chemare în judecată**

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal la data de 30.03.2021, reclamantul X a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Educației, *suspendarea și anularea* unor dispoziții din Ordinul MEC nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 123 bis din 15 februarie 2017, și din Ordinul MEC nr. 5.229/2020 de aprobare a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 783 din 27 august 2020.

Prin cererea modificatoare, reclamantul a susținut că nu a atacat în tot actele administrative normative, ci doar acele dispoziții nelegale și prejudiciabile.

Astfel, din Ordinul MEC nr. 6.129/2016 privind aprobarea standardelor minimale necesare și obligatorii pentru conferirea titlurilor didactice din învățământul superior, a gradelor profesionale de cercetare-dezvoltare, a calității de conducător de doctorat și a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 123 bis din 15 februarie 2017, dispozițiile

nelegale și prejudiciabile atacate pentru nelegalitate din Ordinul MEC nr. 6.129/2016, ce fac obiectul prezentei acțiuni anulare și, respectiv, suspendare, se află în anexa nr. 24 — Comisia de Științe Juridice la pct. 2 — Standarde minimale, criteriul C1 — Performanță fond, liniuțele a doua și a treia, după cum urmează:

„— două comunicări într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținute la congrese/conferințe organizate de organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicate în volumul ori pe situl congresului V în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținute efectiv, nu în regim de poster).

— Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare.

Rute alternative

1. membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare

2. participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”.

Pe de altă parte, din Ordinul MEC nr. 5.229/2020 de aprobare a Metodologiei privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 783 din 27 august 2020, dispoziția nelegală și prejudiciabilă din Ordinul MEC nr. 5.229/2020, ce face obiectul prezentei acțiuni în anulare și, respectiv, suspendare, este cea de la art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin respectivul ordin, conform căreia:

„Se află în situația de conflict de interese persoana implicată în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, în cazurile în care: a) este soț, afin ori rudă până la gradul al II-lea inclusiv; b) a beneficiat în ultimii 3 ani anteriori evaluării ori beneficiază în prezent de foloase de orice natură din partea persoanei evaluate”.

În motivarea modificării acțiunii, reclamantul a arătat că, pe lângă prejudiciul moral, mai important și mai grav este prejudiciul material încercat, ce constă în următoarele:

— remunerația pe care o pierde ca urmare a faptului că nu i se permite în mod nelegal să conducă doctorate, conducere care presupune, *de plano*, deținerea atestatului de abilitare;

— remunerația pe care o pierde ca urmare a faptului că nu poate obține gradul de profesor universitar, cu remunerația aferentă, deoarece, potrivit art. 2 din Ordinul MEC nr. 6.129/2016, „standardele minimale de acceptare a dosarului pentru obținerea atestatului de abilitare sunt identice cu standardele de acordare a titlului de profesor universitar”. De asemenea, potrivit art. 166 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, „pot fi conducători de doctorat (...) persoanele care au obținut atestatul de abilitare”.

2. **Hotărârea primei instanțe**

Prin Sentința civilă nr. 1.028 din data de 29.06.2021, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea precizată/modificată formulată de reclamantul X, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Educației.

A anulat în parte Ordinul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia.

A anulat în parte Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din

Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

Suspendă executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016, doar în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia.

A suspendat executarea în parte a Ordinului Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, doar în ceea ce privește art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin.

A respins în rest acțiunea precizată/modificată.

3. Cererile de recurs

Împotriva Sentinței civile nr. 1.028 din data de 29.06.2021, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, a declarat recurs pârâul Ministerul Educației atât în ceea ce privește soluția de suspendare a prevederilor OMECS nr. 6.129/2016, în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”)/criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, și suspendarea prevederilor art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută la anexa nr. 1 la OMEC nr. 5.229/2020, cât și în ceea ce privește soluția de anulare a prevederilor OMECS nr. 6.129/2016, în ceea ce privește anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”)/criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, și a prevederilor art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin ordinul indicat și prevăzută la anexa nr. 1 la OMEC nr. 5.229/2020.

Cu privire la soluția de suspendare, recurentul-pârât a susținut că hotărârea instanței de fond nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția de suspendare a art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, fiind astfel incidente prevederile art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă. Prima instanță nu a respectat această cerință esențială a motivării hotărârii judecătorești, nearătând în mod explicit „motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția”, în ceea ce privește pretinsa îndeplinire a condiției cazului bine justificat, precum și argumentele pentru care a înlăturat susținerile pârâtei referitoare la condiția privind paguba iminentă.

A mai invocat cazul de nelegalitate prevăzut de dispozițiile art. 488 alin (1) pct. 8 din Codul de procedura civilă. În motivarea acestuia, recurentul-pârât a arătat că Ordinul MEC nr. 6.129/2016, atacat în cauză, a avut în vedere necesitatea de înlăturare a discrepanțelor dintre standardele naționale și standardele relevante la nivel internațional, precum și dintre standardele propuse de comisiile de specialitate ale CNATDCU.

Referitor la criteriul C1 din anexa nr. 24 la OMEC nr. 6.129/2016 privind standardele minimale care trebuie să fie îndeplinite cumulativ pentru obținerea atestatului de abilitare, a arătat că aceste standarde sunt stabilite de către CNATDCU conform prerogativelor atribuite de legiuitor, singurul organism cu competențe în acest domeniu.

Instanța de fond a interpretat greșit normele de drept material reprezentate de art. 14 din Legea nr. 554/2004, privind pretinsa întrunire cumulativă a celor două condiții statuate imperativ de legiuitor pentru admiterea cererii de suspendare a actului normativ menționat.

Astfel, norma prevăzută la anexa nr. 24 pct. 2 („Standarde minimale”) la OMECS nr. 6.129/2016 nu este lipsită de claritate și precizie, așa cum afirmă instanța de fond, deoarece standardele sunt stabilite pentru a reliefa implicarea candidatului

în activitatea științifică din domeniul de competență, interesul pentru dezvoltarea profesională, contribuția la cercetarea științifică. Acestea au un caracter clar ce asigură tuturor candidaților posibilitatea de a demonstra îndeplinirea acestora, precum și certitudinea încadrării corecte de către evaluator. Mai mult nu pot să fie cuprinse în cadrul unor definiții toate aspectele ce vizează activitatea științifică a candidaților.

Nici norma de la lit. a) a art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, nu este lipsită de precizie și claritate, având în vedere că o normă reglementează conflictul de interese al persoanei implicate în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, astfel încât este clar că această situație se stabilește prin raportare la persoana evaluată. Mai mult, norma urmează a fi citită și înțeleasă în ansamblul său. Astfel, la lit. b) a articolului în discuție se menționează în mod clar că situația conflictului de interese se stabilește prin raportare la persoana evaluată.

Nu este îndeplinită nici condiția unei pagube iminente, fiindcă suspendarea prevederilor supuse cenzurii nu atrage în mod automat acordarea unei remunerații pentru reclamant. Pe de altă parte, prejudiciile eventuale nu pot constitui temei suficient pentru cenzurarea unor acte cu caracter normativ. Iminența producerii prejudiciului nu se prezumă, aceasta trebuie să fie dovedită, iar din dovezile depuse de către reclamant și reținute de instanța de fond nu rezultă îndeplinirea acestora.

Încadrarea în calitate de conducător de doctorat la școala doctorală nu este o simplă formalitate rezultată din suspendarea actului administrativ, ci implică anumite demersuri, inclusiv participarea la un concurs.

În prezent reclamantul a dobândit atestatul de abilitare ca urmare a admiterii acțiunii care face obiectul Dosarului nr. 1.245/2/2021. Astfel, la acest moment condiția privind paguba iminentă nu mai subzistă.

Cu privire la procedura de evaluare a dosarului de abilitare de către CNATDCU, din dispozițiile legale rezultă că CNATDCU este un organism consultativ al MEC, format din experți selectați prin concurs, care face propuneri neobligatorii ministerului. Acești experți formulează opinii științifice de specialitate, în cadrul unei proceduri de evaluare academică. Prin urmare, lucrările comisiilor de specialitate CNATDCU nu se desfășoară într-un cadru procesual, astfel încât nu se poate vorbi de vreo încălcare a dreptului la un proces echitabil.

Concluziile din rapoartele de evaluare ale membrilor CNATDCU sunt aprecieri de ordin științific, abuzul de putere fiind exclus.

Ca urmare, prin hotărârea pronunțată, instanța și-a depășit competențele, atunci când a reținut că, prin referatul sintetic de evaluare, membrii CNATDCU nu ar fi acționat în mod corespunzător.

Claritatea și predictibilitatea (despre care se susține, în decizia instanței de fond, că ar lipsi în criteriile suspendate/anulate) sunt, într-adevăr, cerințe existente în dreptul nostru intern.

Dar procedura de abilitare este clar și explicit reglementată prin Legea nr. 1/2011 a educației naționale și prin anexa nr. 1 la OMEC nr. 5.229/2020. Ca urmare, simpla lectură a etapelor procedurale și urmarea cu bună-credință a acestora sunt suficiente pentru obținerea atestatului de abilitare de către un candidat care îndeplinește cerințele și standardele minimale în acest sens.

În mod nelegal, decizia instanței de fond admite că nu a putut identifica o societate științifică internațională în specializarea Drept comercial. Concomitent, instanța nu are nicio problemă să admită că reclamantul se poate prevala de calitatea de membru în elaborarea unui proiect de act normativ în materie fiscală! Altfel spus, anexa nr. 24 la Ordinul MEC nr. 6.129/2016

ar fi de vină că nu enumeră expres societățile științifice internaționale din specializarea candidatului, în timp ce candidatul la abilitare poate să susțină că participarea la un proiect de act normativ în altă specializare decât a sa trebuie punctată.

În privința dispozițiilor referitoare la incompatibilități și conflicte de interese, aceste chestiuni nu au nicio legătură cu cauza și nu s-a dovedit existența vreunei incompatibilități. Prin urmare, nu subzistă niciun motiv de anulare a dispozițiilor art. 10 lit. a) din anexa nr. 1 la OMEC nr. 5.229/2020.

Atașează în acest sens punctul de vedere al Comisiei juridice din cadrul CNATDCU exprimat prin Adresa nr. 25.587/28.02.2023.

4. **Apărățile formulate în cauză**

Prin întâmpinarea formulată, intimatul-reclamant a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

În motivare, intimatul-reclamant a arătat că are în continuare interes procesual în susținerea cererii de suspendare, deoarece suspendatele liniuțe — a doua și a treia — reprezentând standarde minimale ale pct. 2 criteriul C1 din cadrul anexei nr. 24 la OMEC nr. 6.129/2016 sunt aplicabile nu doar procedurii de abilitare doctorală, ci și procedurii de concurs pentru gradul de profesor universitar/cercetător științific gradul I. Deoarece intenționează să obțină titlul de profesor universitar, odată ce îndeplinește cea mai grea condiție pentru acest titlu, abilitarea doctorală, are interes procesual ca aceste standarde abuzive și neclare să nu i se aplice.

Obiectul acestui litigiu nu este calificarea juridică a abilitării, drept sau vocație de a conduce doctorate, ci lipsa de claritate și predictibilitate a textului unui act administrativ normativ ce reglementează această vocație. Mai exact, a celor două liniuțe (a doua și a treia) ale criteriului C1 al punctului 2 — Standarde minimale din cadrul anexei nr. 24 la OMEC nr. 6.129/2016. Aceste două liniuțe sunt redactate cu atâta neclaritate și imprecizie, încât conduc la interpretări abuzive și părtinitoare din partea comisiei de științe juridice a CNATDCU. Acesta este motivul anulării lor, nu încălcarea unei norme juridice superioare, afirmă recurentul-pârât.

Motivul anulării și suspendării prevederilor art. 10 din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, este, de această dată, încălcarea unei legi, ca normă juridică superioară, respectiv a dispozițiilor privind conflictul de interese și incompatibilitatea de la art. 42 alin. (1) pct. 9 și alin. (13) din Codul de procedură civilă.

Deși prima instanță a pus în vedere atât recurentului, cât și CNATDCU — comisia de științe juridice, precum și unor repute școli doctorale (din 3 facultăți de drept cu tradiție) să depună relații precise și clarificări cu privire la interpretarea standardelor minimale în discuție, acestea nu au depus răspuns. Solicitarea formulată de către prima instanță are ca temei faptul că CNATDCU, prin comisia de științe juridice, este organul tehnic care nu doar aplică, dar a și elaborat standardele cuprinse în anexa nr. 24 la OMEC nr. 1.629/2016.

5. **Procedura de soluționare a recursului**

În cauză a fost parcursă procedura de regularizare a cererii de recurs și de efectuare a comunicării actelor de procedură între părțile litigante, prevăzută de art. 486 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 490 alin. (2), art. 4711 și art. 201 alin. (5) și (6) din Codul de procedură civilă, cu aplicarea și a dispozițiilor O.U.G. nr. 80/2013.

În temeiul art. 490 alin. (2), coroborat cu art. 4711 și art. 201 alin. (5) și (6) din Codul de procedură civilă, prin Rezoluția din data de 2 mai 2023, s-a fixat termen de judecată pentru soluționarea cererii de recurs la data de 20 septembrie 2023, în ședință publică, cu citarea părților.

6. **Soluția instanței de recurs**

Examinând sentința atacată, în raport cu actele și lucrările dosarului, precum și cu dispozițiile legale incidente în cauză, prin prisma criticilor formulate, Înalta Curte va respinge recursul, ca nefondat, pentru următoarele considerente:

Reclamantul a susținut examenul de abilitare la Școala doctorală a Facultății de Drept a Universității de Vest din Timișoara (UVT) în data de 28.03.2019. După 13 luni de la data susținerii tezei, comisia de abilitare formată din trei profesori universitari abilitați doctoral în domeniul Drept comercial, în care reclamantul a cerut abilitarea, au întocmit raportul de evaluare, cu propunerea de acordare a atestatului de abilitare (care ar conferi reclamantului vocația de a conduce doctorate).

În conformitate cu procedura de abilitare doctorală, reglementată de Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, dosarul de abilitare, conținând și raportul de evaluare al comisiei de abilitare, a fost trimis Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) în vederea validării.

Primind dosarul de abilitare, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a desemnat 3 (trei) evaluatori care să îl analizeze potrivit art. 24 alin. (1) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020. Două dintre referatele individuale de evaluare au fost întocmite în data de 10.12.2020, iar al treilea în data de 14.12.2020.

În baza acestora, președintele comisiei de specialitate CNATDCU — științe juridice a întocmit, potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași metodologie, Referatul sintetic din 12.12.2020, cu propunerea de neacordare a atestatului de abilitare.

Referatul sintetic cu propunerea de neacordare a fost aprobat de comisia — științe juridice, a cărei rezoluție a fost însușită de consiliul general al CNATDCU, care a emis, în acest sens, Decizia din 16.12.2020.

Înalta Curte apreciază că intimatul-reclamant are în continuare interes în susținerea cererii de chemare în judecată, deoarece anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia sunt aplicabile atât procedurii de abilitare doctorală, cât și procedurii de concurs pentru gradul de profesor universitar/cercetător științific gradul I, astfel încât intimatul-reclamant urmărește înlăturarea aplicării acestora inclusiv în procedura de concurs pentru gradul de profesor universitar/cercetător științific gradul I.

În privința soluției date cererii de suspendare de către prima instanță, recurentul-pârât a invocat cazurile de nelegalitate prevăzute de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Referitor la cazul de nelegalitate reglementat de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă, recurentul-pârât a arătat că hotărârea instanței de fond nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de suspendare a art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, în ceea ce privește pretinsa îndeplinire a condiției cazului bine justificat, precum și argumentele pentru care a înlăturat susținerile pârâtei referitoare la condiția privind paguba iminentă.

Contrar susținerilor recurentului-pârât, Înalta Curte apreciază că hotărârea recurată cuprinde motivele de fapt și de drept pentru care prima instanță a dispus suspendarea executării art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, atât în privința condiției existenței cazului

bine justificat, precum și a celei referitoare la paguba iminentă, respectând cerințele impuse de dispozițiile art. 425 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Astfel, în privința existenței unui caz bine justificat, prima instanță a arătat că acesta rezultă, în mod evident, din faptul stabilirii emiterii nelegale a art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin OMEC nr. 5.229/2020, ca urmare a lipsei vădite de precizie și claritate, întrucât nu indică cealaltă persoană sau celelalte persoane cu privire la care nu trebuie să existe relația de rudenie sau de afin (a persoanei implicate în procedura de evaluare).

Iar în privința condiției pagubei iminente, prima instanță a arătat că aceasta rezultă, fără echivoc, pe de parte, din raportarea la remunerația pe care reclamantul o pierde ca urmare a faptului că nu i se permite să conducă doctorate, conducere care presupune, *de plano*, deținerea atestatului de abilitare, iar, pe de altă parte, din raportarea la remunerația pe care reclamantul o pierde ca urmare a faptului că nu poate obține gradul de profesor universitar.

Referitor la cazul de nelegalitate reglementat de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, recurentul-pârât a arătat că hotărârea instanței de fond referitoare la admiterea cererii de suspendare este nelegală, interpretându-se greșit dispozițiile art. 14 din Legea nr. 554/2004.

În primul rând, dispozițiile atacate sunt cele cuprinse în anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua [„o comunicare într-o limbă străină de largă circulație internațională, susținută la congrese/conferințe organizate de o societate științifică internațională din specializarea candidatului și publicată în volumul ori pe situl congresului/în revista societății/în secțiunea specială a unei reviste internaționale de prestigiu (numai comunicări acceptate ca urmare a selecției operate/invitației adresate de un comitet științific și susținută efectiv, nu în regim de poster)"] și a treia („Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare. Rute alternative 1. membru în echipele a două granturi de cercetare sau contracte directe de cercetare. 2. participarea în calitate de expert la comisiile pentru elaborarea proiectelor unor acte normative și în cadrul comisiilor, agențiilor, comitetelor sau grupurilor de lucru ale organizațiilor sau asociațiilor profesionale internaționale”).

Înalta Curte consideră că este îndeplinită condiția existenței unui caz bine justificat în privința dispozițiilor menționate anterior, deoarece există o îndoială serioasă în privința legalității acestora determinată de lipsa de claritate și precizie a acestora. Astfel, nu sunt definiți termenii de „societate științifică” și „societate internațională”.

Este adevărat că standardele minime sunt stabilite pentru a reliefa implicarea candidatului în activitatea științifică din domeniul de competență, interesul pentru dezvoltarea profesională, contribuția la cercetarea științifică, dar pentru ca acestea să fie clare și previzibile, astfel încât orice candidat să poată verifica dacă le îndeplinește și să fie înlăturat orice subiectivism în aprecierea îndeplinirii lor, era necesară definirea acestora, cu atât mai mult cu cât termenii de „societate științifică” și „societate internațională” nu au un sens îndeobște cunoscut și de notorietate. Dovadă în acest sens sunt răspunsurile primite de prima instanță de la recurentul-pârât, CNATDCU și școlile doctorale din cadrul facultăților de drept ale Universității din București, Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, care nu au indicat niciun exemplu de societate de științe juridice, națională sau internațională, în domeniul dreptului comercial.

De asemenea, este îndeplinită condiția existenței unui caz bine justificat în privința dispozițiilor art. 10 lit. a) din Metodologia

privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, deoarece există o îndoială serioasă în privința legalității acestora determinată de lipsa de claritate și precizie a acestora, de vreme ce nu se indică cealaltă persoană sau celelalte persoane cu privire la care nu trebuie să existe relația de rudenie sau de afin a persoanei implicate în procedura de evaluare.

Recurentul-pârât a arătat că dispozițiile menționate sunt clare și previzibile, deoarece acestea reglementează conflictul de interese al persoanei implicate în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, astfel încât este clar că această situație se stabilește prin raportare la persoana evaluată. Mai mult, norma urmează a fi citită și înțeleasă în ansamblul său, iar la lit. b) a articolului în discuție se menționează în mod clar că situația conflictului de interese se stabilește prin raportare la persoana evaluată.

Aceste afirmații sunt neîntemeiate, deoarece nu se poate subînțelege că situația de conflict de interese se stabilește prin raportare la persoana evaluată, ci era necesară o prevedere expresă în acest sens, așa cum există la lit. b) din același articol.

În al doilea rând, nu se poate trage concluzia că referirea la persoana evaluată de la lit. b) este aplicabilă și în privința lit. a), deoarece acestea reglementează situații diferite de conflict de interese, nefiind clară voința emitentului ordinului de a se referi la persoana evaluată, în ambele litere ale articolului. Dimpotrivă, diferența de reglementare constând în faptul că la lit. a) nu este menționată persoana evaluată, iar la lit. b) aceasta este indicată expres naște o îndoială că lit. a) se referă la persoana evaluată.

Înalta Curte apreciază că este îndeplinită și condiția prevenirii unei pagube iminente în sensul art. 2 alin. (1) lit. ș) din Legea nr. 554/2004, modificată și completată, deoarece suspendarea executării anexei nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, din Ordinul Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice nr. 6.129/2016 și a art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020 și prevăzută în anexa nr. 1 la acest ordin, previne prejudiciul material și viitor pe care l-ar suferi intimatul-reclamant, constând, pe de o parte, în remunerația pe care acesta o pierde ca urmare a faptului că nu i se permite să conducă doctorate, conducere care presupune deținerea atestatului de abilitare, iar, pe de altă parte, în remunerația pe care acesta o pierde ca urmare a faptului că nu poate obține gradul de profesor universitar.

Este adevărat că atestatul de abilitare nu este suficient pentru a deveni conducător de doctorat sau profesor universitar, dar lipsa acestuia face imposibilă afilierea la o școală doctorală sau la depunerea candidaturii pentru un post de profesor universitar și împiedică astfel obținerea remunerației aferente acestora.

Din aceste motive, în baza art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8, precum și art. 496 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va respinge ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât Ministerul Educației împotriva Sentinței nr. 1.028 din 29 iunie 2021 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în ce privește soluția dată cererii de suspendare.

În privința recursului declarat împotriva aceleiași sentințe, referitor la soluția dată cererii de anulare, recurentul-pârât Ministerul Educației a invocat cazul de nelegalitate prevăzut de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la dispozițiile cuprinse în anexa nr. 24, pct. 2 („Standarde minimale”), criteriul C1 („Performanță de fond”), liniuțele a doua și a treia, Înalta Curte apreciază că acestea sunt

lipsite de claritate și precizie, deoarece nu sunt definiți termenii de „societate științifică” și „societate internațională”.

Este adevărat că standardele minime sunt stabilite pentru a reliefa implicarea candidatului în activitatea științifică din domeniul de competență, interesul pentru dezvoltarea profesională, contribuția la cercetarea științifică, dar pentru ca acestea să fie clare și previzibile, astfel încât orice candidat să poată verifica dacă le îndeplinește și să fie înlăturat orice subiectivism în aprecierea îndeplinirii lor, era necesară definirea acestora, cu atât mai mult cu cât termenii de „societate științifică” și „societate internațională” nu au un sens de notorietate. Dovadă în acest sens sunt răspunsurile primite de prima instanță de la recurentul-pârât, CNATDCU și școlile doctorale din cadrul facultăților de drept ale Universității din București, Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași și Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, care nu au indicat niciun exemplu de societate de științe juridice, națională sau internațională, în domeniul dreptului comercial.

În privința criteriului referitor la „Director/Responsabil al unui grant de cercetare sau contract direct de cercetare”, Înalta Curte consideră neîntemeiată critica recurentului-pârât. Prima instanță a considerat că maniera de reglementare a contractelor de cercetare a reprezentat în cazul dosarului de abilitare al intimatului-reclamant un motiv de interpretare subiectivă, deoarece proiectul internațional de cercetare realizat în cadrul Center for International Legal Studies (CILS), Salzburg, Austria, deus de către reclamant la dosarul de abilitare, apreciază că nu este un proiect de cercetare, câtă vreme adeverința anexată indică participarea la un volum colectiv, iar nu un proiect propriu-zis de cercetare, după ce anterior comisia de abilitare constituită la nivelul Școlii doctorale de la Facultatea de Drept a Universității de Vest din Timișoara a apreciat că este un proiect de cercetare. Așadar, nu caracterul greu accesibil pentru mulți candidați al acestui criteriu a fost avut în vedere de prima instanță, așa cum afirmă recurentul-pârât.

În privința dispozițiilor art. 10 lit. a) din Metodologia privind organizarea și desfășurarea procesului de obținere a atestatului de abilitare, aprobată prin Ordinul Ministerului Educației și Cercetării nr. 5.229/2020, Înalta Curte apreciază, asemenea primei instanțe, că acestea sunt lipsite de claritate și precizie, deoarece nu se indică cealaltă persoană sau celelalte persoane cu privire la care nu trebuie să existe relația de rudenie sau de afin a persoanei implicate în procedura de evaluare.

Recurentul-pârât a arătat că dispozițiile menționate sunt clare și previzibile, deoarece acestea reglementează conflictul de interese al persoanei implicate în procedura de evaluare, în situația existenței unui interes personal, astfel încât este clar că

această situație se stabilește prin raportare la persoana evaluată. Mai mult, norma urmează a fi citită și înțeleasă în ansamblul său, iar la lit. b) a articolului în discuție se menționează în mod clar că situația conflictului de interese se stabilește prin raportare la persoana evaluată.

Aceste afirmații sunt neîntemeiate, deoarece nu se poate subînțelege că situația de conflict de interese se stabilește prin raportare la persoana evaluată, ci era necesară o prevedere expresă în acest sens, așa cum există la lit. b) din același articol.

În al doilea rând, nu se poate trage concluzia că referirea la persoana evaluată de la lit. b) este aplicabilă și în privința lit. a), deoarece acestea reglementează situații diferite de conflict de interese, nefiind clară voința emitentului ordinului de a se referi la persoana evaluată, în ambele litere ale articolului. Dimpotrivă, diferența de reglementare constând în faptul că la lit. a) nu este menționată persoana evaluată, iar la lit. b) aceasta este indicată expres naște o îndoială că lit. a) se referă la persoana evaluată.

Nu este întemeiată nici critica adusă de recurentul-pârât sentinței recurate cu privire la neîncălcarea dreptului intimatului-reclamant la un proces echitabil cu ocazia procedurii de evaluare, desfășurată la CNATDCU, câtă vreme prin sentința recurată nu s-a reținut că s-ar fi încălcat dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, este adevărat că rapoartele de evaluare ale membrilor CNATDCU implică aprecieri de ordin științific, dar acestea trebuie făcute în baza unor standarde minime clare și previzibile, accesibile oricărui candidat. Instanța de judecată este competentă să evalueze claritatea și previzibilitatea actelor normative ce reglementează standardele minime, competență izvorâtă din legislația națională și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauzele *Facini Dori c. Recre*, 1994, și *Foto-Frost c. Hauptzollant Lübeck. Ost*, 1987).

Din aceste motive, în baza art. 488 alin. (1) pct. 8 și art. 496 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Înalta Curte va respinge ca nefondat recursul declarat de recurentul-pârât Ministerul Educației împotriva Sentinței nr. 1.028 din 29 iunie 2021 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în ce privește soluția dată cererii de anulare.

În temeiul art. 23 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte va dispune publicarea, în Monitorul Oficial al României, a hotărârii recurate, aceasta fiind o hotărâre judecătorească definitivă prin care s-au anulat în parte două acte administrative cu caracter normativ.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât Ministerul Educației împotriva Sentinței nr. 1.028 din 29 iunie 2021 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

În temeiul art. 23 din Legea nr. 554/2004, dispune publicarea, în Monitorul Oficial al României, a hotărârii recurate. Definitivă.

Pronunțată astăzi, 20 septembrie 2023, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Judecător,

X

Judecător,

X

Judecător,

X

Magistrat-asistent,

X

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 562276